

Instructional Guide for use in Small Classes:

Vietnamese

Developed by
Huynh Van Hien & Margo Glew
in collaboration with Hoang Ngo

for the
Center for Language Education And Research
A Title VI US Dept. of Education
Language Resource Center

CLEAR

MICHIGAN STATE
UNIVERSITY

Vietnamese Guide Table of Contents *

Part I: General Information

Chapter 1:	Introduction.....	2
	Audience and rationale	
	Overview of <i>The Guide</i>	
Chapter 2:	Getting Started	6
	Establishing the goals of the course	
	Maximizing the use of second language in the course	
	Suggestions for maximizing the use of language	
	Evaluation	
Chapter 3	Finding and Using Materials.....	10
	Finding materials	
	Working with a text	
	Other materials	

Part II: Working with Beginners

Chapter 4:	Introduction.....	17
Chapter 5:	Lesson Plans	
	Lesson 1: Greetings	18
	Lesson 2: Introductions	23
	Lesson 3: Classroom Objects	29
	Lesson 4: Classroom Commands	33
	Lesson 5: Numbers	37
	Lesson 6: Numbers (Continued).....	40
	Lesson 7: Time	46
	Lesson 8: Dates	51
	Lesson 9: Colors, Shapes, and Sizes	55
	Lesson 10: Parts of the Human Body	59
	Lesson 11: Locations.....	63
	Lesson 12: Family	67
	Lesson 13: Directions.....	70
	Lesson 14: Daily Meals.....	76
	Lesson 15: Going to the Market.....	80

* This material is based upon work supported by the U.S. Department of Education, under Title VI B special project numbers P229A020001 and P220A020019. Any opinion, conclusions or recommendations expressed in this publication are those of the author(s) and do not necessarily reflect the views of the U.S. Department of Education.

Part III: Intermediate/Advanced Lessons

Chapter 6:	Introduction.....	85
Chapter 7:	Lesson Plans	
	Lesson 1: Ăn Uống (<i>Eating and Ordering</i>)	86
	Lesson 2: Phương Tiện Đi Lại (<i>Transportation</i>)	90
	Lesson 3: Trong Thành Phố (<i>Getting Around</i>).....	95
	Lesson 4: Ở khách sạn (<i>Hotels</i>).....	99
	Lesson 5: Ở Bưu điện (<i>At the Post Office</i>)	103
	Lesson 6: Ở Công ty Du lịch (<i>At the Travel Agency</i>)..	107
	Lesson 7: Mua sắm (<i>Shopping and Bargaining</i>).....	111
	Lesson 8: Gia đình Việt Nam (<i>Vietnamese Families</i>) ..	116
	Lesson 9: Những Sự kiện Quan trọng (1) (<i>Events in the Life of a Vietnamese</i>)	121
	Lesson 10: Những Sự kiện Quan trọng (2) (<i>Events in the Life of a Vietnamese</i>)	127
	Lesson 11: Hôn nhân (<i>Marriage</i>).....	133
	Lesson 12: Chào hỏi (phần 1) (<i>Greetings and Forms of Address</i>).....	138
	Lesson 13: Làm khách (<i>Being a Guest</i>)	143
	Lesson 14: Tết Nguyên Đán (<i>Lunar New Year</i>).....	150
	Lesson 15: Nên và Không nên (<i>DOS and DON'Ts in Vietnam</i>).....	157

Part IV: Integrating Structure into the Communicative Classroom

Chapter 8:	Working with Vocabulary.....	164
Chapter 9:	Working with Grammar	167
Chapter 10:	Learning the Sound System	170

Part I: General Information

Chapter 1: Introduction

Audience and rationale

The *Vietnamese Language Instructional Guide* has been written for use in Vietnamese language classes, particularly those that involve small group, or tutorial-based, learning. In this kind of language learning mode, the language class functions as a team consisting of a language supervisor (who is familiar with the structural properties of the language, experienced in helping to develop a successful language learning environment, and who assigns the course grades), a conversation partner or tutor (who is a proficient speaker of the language), and a learner. The primary focus of this type of instruction is on helping the learner to develop a successful learning experience in cooperation with the tutor and guidance from the language supervisor.

Because this type of learning environment involves only one to three learners at a time, the curriculum and day-to-day activities can be designed around the specific needs of the learner. With the guidance of the language supervisor, the learner and tutor can negotiate a learning experience that meets the specific needs of individual learners. This *learner-centered* classroom has many benefits for this mode of language instruction.

Because the primary criterion for tutor selection is proficiency in the target language and not pedagogical training, a learner-centered approach makes sense. Secondly, the learner-centered rationale acknowledges that language learning is a life-long activity and language learners, in order to be successful, need to learn to become independent learners with an array of language learning strategies that can be employed in many situations. The more that is done to help the learner understand the learning process, the more likely it is that the learner will continue to increase proficiency in the language, even after the course has been completed.

The *Vietnamese Language Instructional Guide* has also been designed to help learners develop communication skills in the language so that learners are able to engage in meaningful activities with other speakers of Vietnamese.

The Guide will help the team to develop a clear purpose and define realistic objectives so that the language learning experience can be tailored to the unique needs of the learner. Before organizing lesson plans and a course syllabus, the specific learner's needs can be considered so that class time can be used efficiently to address those specific needs.

Because the lessons in this guide have been developed to help the learner develop general language skills, there is no direct instruction of grammar or the Vietnamese alphabet in this book. It is assumed that the tutor or instructor will work with the learners to study and learn the writing system.

Since the learners will need to use Vietnamese for real communication, *The Guide* focuses specifically on strategies that encourage real communication. An important function of the tutor is to act as a conversation partner for the learner. Both the tutor and the learner have an important role to play in developing an environment where they can begin to practice real communication in the second language. One of the main objectives of the tutorial is for the learner to develop basic communication skills that can be built on when the learner arrives in Vietnam.

Concentrating on real communication in the classroom is also important because it helps a learner acquire a second language. Extensive exposure to and interaction in the second language is necessary for acquisition. Learners need to be exposed to language that is understandable in order to make use of the input and notice new structures and forms in the second language.

This approach is ideally suited to the supervised tutorial. In a traditional classroom the teacher provides language input, but this input may not necessarily be understandable or meaningful to the learner because of the difficulty in obtaining immediate feedback. In a tutorial, on the other hand, because there are usually only one or two learners, feedback can be immediate, frequent, and tailored to the developmentally unique needs of the individual learner. Tutors can monitor learners for comprehension by asking questions or acknowledging clarification requests. Learners can also ask the tutor to repeat or rephrase something not understood. Thus, by interacting with the tutor, the learner becomes an active participant in the learning process, “negotiating” the learning process with the tutor so that the language learning environment is tailored to the learner’s specific needs. The richness and potential of the tutor-learner interaction is something that cannot be paralleled in large teacher-led classes. The tutor and learner are encouraged to take full advantage of this opportunity.

In addition, a communicative classroom helps push learners to a higher level of speaking proficiency. Many language learners understand the language better than they can speak it. When these learners are faced with the task of producing the second language, in either written or spoken form, they must have a better grasp of the language in order to communicate more effectively.

Interaction and negotiation through oral communication activities in the classroom encourage the language learner to pay attention to the grammatical structure of the second language. When learners participate in conversations with other speakers, they must produce numerous grammatical structures appropriately. Oral communication with another speaker of the language, either a native speaker or a learner, requires learners to pay attention to and, hopefully, improve their grammar.

Certain kinds of activities promote interaction and negotiation better than others. Activities in which learners, or a learner, and the tutor have to exchange information to complete a task force the learner to try to understand and to be understood. These activities are often called *information exchange* or *information gap* activities. An example of such an activity is a picture drawing activity. In this kind of exercise, the

learner has to draw a picture based on a description given by another learner or the tutor. The learner has to understand the information in order to complete the task. This is quite different from a free conversation where the learner can avoid talking about something that is difficult for him or her to express.

Nevertheless, relying exclusively on communicative activities in the classroom may result in the learner's failure to notice and consequently internalize some of the more subtle features of the language. There are certain structures that learners can use incorrectly while being perfectly understandable. In order to help the learner acquire all forms and structures of the language, Part IV of *The Guide* provides some suggestions for integrating structure into the communicative classroom.

Overview of *The Guide*

The Guide is divided into four parts: *General Information*, *Working with Beginners*, *Intermediate/Advanced Lessons*, and *Integrating Structure into the Communicative Classroom*.

Part I provides an overview of *The Guide*. Chapter One, *Introduction*, mentions the audience, goals, and other design considerations of *The Guide* as well as the tutorial-based classroom. Chapter Two, *Getting Started*, guides the learner, tutor and supervisor through the process of negotiating the design and organization of the course. The participants need to negotiate specific learning objectives for the semester, the amount of class time to be devoted to various activities, and the method(s) to be used to evaluate progress. Since class time is very likely to be the only opportunity for the learner to speak in the second language, this chapter also includes a section that discusses the importance of using the second language as much as possible in class along with suggestions on ways to do this. Chapter Two concludes with a discussion of evaluation, which includes descriptions of several different types of assessment and how to choose a method that best measures the learning objectives. Chapter Three, *Finding and Using Materials*, provides advice and suggestions for finding materials, both written and spoken, in the second language and how to use them in the classroom. Once the tutor and learner have found or created a written text that they would like to work with, this section describes how to make use of the text in class. Ideas are given for pre-reading activities, as well as suggestions on how to work with the text once it has been read. These suggestions include advice on such topics as deciphering new vocabulary in the text and how to turn parts of a text into other exercises. Chapter Three also address the use of audio and visual materials with suggestions on how and where to look for radio broadcasts and films, and tips for creating and using a picture file.

Part II contains Chapters Four and Five. Chapter Four is a discussion of how to get started and how to use the introductory lessons in Chapter Five that are designed for learners who have had no previous experience or instruction in Vietnamese. Some of the lesson plans have as their objective a set of vocabulary such as colors and shapes, numbers, or body parts. Others include language functions such as greeting and introducing oneself, and how to ask for and understand directions, etc.

Finally, Part III, *Intermediate/Advanced Lessons* is designed for students with higher proficiency. Each lesson presents and provides an opportunity for the learner to practice communicative language skills in Vietnamese.

Although *The Guide* is primarily communicative in nature, there are times when it is useful to focus on a specific point of language structure. Part IV, *Integrating Structure into the Communicative Classroom*, provides practical advice on how to incorporate structural components such as vocabulary (Chapter 8), grammar (Chapter 9), and pronunciation (Chapter 10) into the communicative classroom.

Chapter Two: Getting Started

Establishing the goals of the course

Before beginning, the language supervisor, tutor, and learner need to come to an agreement regarding the structure, format, and evaluation procedures for the class or the tutorial. Each class has different needs and priorities. The first step in organizing the tutorial is to identify the language learning objectives. Learning goals vary with levels of language proficiency, so in establishing goals it is important to determine the proficiency level of the learner. While this can be done with the assistance of the language supervisor, it can also be done by examining the kinds of activities provided in Parts II and III. A brief explanation of how each of these sections can be used to develop the course objectives follows.

Part II has been designed for the true beginner. Because beginning learners and their tutors may be unfamiliar with how to establish learning objectives, especially in a communicatively-oriented course, a list of learning objectives has been provided. The lesson topics in this section address the skills necessary for basic communication. To assemble a set of course objectives for the semester, scan the lesson topics and select those that best meet the needs of the learner.

At the intermediate and advanced levels, the tutor and learner should review the learner's current linguistic proficiency and identify strengths and areas in need of development. To establish learning objectives, the student, tutor, and language supervisor should work together to establish the learning goals for the course. The students can share their specific needs and goals, the tutor can provide culture-specific information and learning goals that the student and supervisor might not think of, and, finally, the supervisor can help the student and tutor identify specific language goals for the class. Once course goals are articulated, the student, tutor, and supervisor can work together to group the goals into content, function, and language objectives. After the goals are listed and categorized, a plan can be made for the semester using the modules provided in Part III. The modules have similar formats so that once the student and tutor become comfortable with the routine of the lessons, new texts can be created in order to cover goals not addressed in the modules presented here.

Maximizing the use of the second language in the course

The success of a language learning class is related to the degree to which the second language is used for effective communication. Because opportunities for conversing in the second language are, for the most part, limited to class time, it is important to spend as much of that time as possible using the second language to engage in real communication.

Conversely, it is important to minimize the use of English for several reasons. First, the use of English reduces the amount of exposure to the language of study. It is almost impossible to learn a language if one does not hear it and use it. Second, when English is

available to the learner, it may be used as a means of escape from the challenge of language learning. Thus if the learner does not comprehend something, the temptation is there to escape to English for understanding as opposed to negotiating and interacting in the second language in order to understand the meaning. Finally, the use of English sends a message to the learner that the second language is really an object of study and not a real means of communication.

At first it may seem that the use of English is unavoidable. Some might argue that it is necessary to use English for classroom management, such as arranging meeting times, discussing quizzes and exams, passing out and explaining handouts, finding a page in a book, or discussing grammatical structures. However, with practice, the second language can be used for these activities very early in the course of language study. In fact, several of the lessons in Part II address this topic. We recommend that this sort of interaction be one of the first learning objectives.

Suggestions for maximizing the use of the language

Below are suggestions for maximizing the use of the second language, adapted from:

Duff, P. & Polio, C. (1990). How much foreign language is in the foreign language classroom? *Modern Language Journal*, 74, 154-165.

Teach second language classroom administrative vocabulary

By familiarizing students with administrative vocabulary, the tutor can carry out much of the administrative work of the class in the second language. Lessons Three and Four in Part II were designed to help the learner learn these words so that these matters can be communicated using only the second language. Lesson Three in Part II focuses on terms including blackboard, homework, quiz and so on. Lesson Four shows how to teach classroom directives that you can then use in the classroom. Also, if you find you are using a number of specific English words or phrases, take a few minutes to develop them into a lesson so these topics can be discussed using the second language. To avoid possible misunderstandings regarding quizzes, assignments, etc., the tutor can write out the instructions in the second language on the blackboard for added clarity and use the instructions as a short lesson.

Make language comprehensible through nonverbal means

When introducing new vocabulary, use pictures, props, or gestures to explain. The use of simple stick drawings on the blackboard for things like man, woman, house, tree, or dog are easily and quickly done, allowing the lesson or interaction to continue in the second language. This may not work when explaining complex grammatical structures, but such techniques can be used to introduce new vocabulary or to give instructions. The important thing is that you maintain the use of the second language and that the learner can make the connection between form and meaning without relying on English.

Make language comprehensible through verbal modifications

When a learner does not understand something in the second language, the tutor should resist the temptation to resort to English. A more beneficial approach involves repeating, modifying, and rephrasing the statement in the second language. As explained earlier, these modifications lead to comprehension. Sometimes, a learner does not respond simply because he or she has not heard what was said. In these instances, simply repeating what was said may help the learner. Often, however, the learner does not know the vocabulary or grammar and will need to hear the sentence rephrased with familiar terminology and structures. The existing knowledge base of the learner is an important resource to draw upon.

Establish a brief period of class time when the learner and tutor can speak English, if necessary

One strategy to minimize the use of English is to set aside a certain amount of time at the end of class (maybe ten minutes) to discuss problems that came up when using the second language. If learners know that they can save questions and eventually discuss them in English, they will be less inclined to use English at other times.

Keep it simple

One of the biggest problems for beginning tutors is the concern that the short English equivalent for the second language term is dreadfully insufficient and that one cannot continue unless the learner has a full comprehension of the concept. In such cases, the tutor should postpone the full explanation until the learner is capable of understanding it in the second language. Alternatively, the discussion of the topic can be brought up during the time set aside for English.

Assign English readings for homework

Many tutors and learners are intimidated by the exclusive use of the second language for grammar instruction. Tutors are often worried that the learners do not know enough of the second language to understand grammatical explanations, and learners are worried that they will become frustrated knowing that an explanation in English would be much more efficient. One option is to assign readings in English regarding grammar for homework. The next day the tutor can explain the grammar in the second language, which hopefully the learners will already know from reading about it in English.

Teach second language grammar terms

Near the beginning of the semester, hand out a list of grammatical terms in the second language with their English equivalents. Tell the learner to learn them so that the tutor will be able to use them in grammatical explanations in the second language.

Evaluation

Another issue the learner, tutor, and supervisor need to agree on at the first meeting of each semester is the method and frequency of evaluation. Having established objectives for the semester makes this task easier. The most important function of the evaluation component is to provide ongoing feedback between the tutor and the learner.

Feedback should, of course, be an ongoing activity, but it is also useful to have more formal mechanisms of assessment of which there are several types. It is up to the learner and the tutor, with input from the supervisor, to decide on the types and frequency of formal assessment procedures. You can decide to give only one, end-of-term exam, yet most tutors and learners prefer more frequent feedback.

Be sure that the methods of assessment most effectively measure progress on the established course objectives. For example, if one of the goals for the semester is to master survival language, a written exam is not the best choice. Some form of oral role-play in which the learner can show competence in both the linguistic and discourse-related elements of survival language would be more appropriate.

Chapter 3: Finding and Using Materials

Finding materials

This chapter provides information about resources for finding materials and techniques for making your own lessons.

Language-learning materials

There are Vietnamese textbooks available in many university libraries. Some are Vietnamese grammar books and some are conversation books. These books can be used in conjunction with *The Guide*. The tutor is also a good source of texts. Tutors can tell folk stories remembered from childhood, describe their hometown, tell funny stories about growing up, or create passages describing important points of interest in the country or information about the culture. The advantages of the tutor creating the text on his/her own are that it is easily done and can be tailored to the specific level and interests of the learner.

Authentic materials

In addition to a basic textbook, the use of authentic materials is highly recommended. Examples of authentic materials include letters, speeches, folktales, maps, pictures, and public information brochures. For the learner who does not learn written Vietnamese, the tutor might need to transcribe the text without making changes to the language. The tutor might read the text to the learner and have the learner do the transcription or take notes. Authentic materials are a good resource because the language of the material is natural and has not been modified in any way. Moreover, authentic materials are excellent sources of valuable cultural information. The materials do not have to be related to language instruction. In fact, the use of authentic, non-pedagogic texts in the language (stories, poems, song lyrics, etc.) is highly encouraged for language learning.

Materials in Vietnamese can also be obtained from someone visiting or living in Vietnam. They can be anything that is found in daily life such as advertisements, announcements, brochures, news clips, movies, etc. Children's stories, especially folktales, are particularly useful because the language is simple while the stories contain much cultural information. Children's schoolbooks are also useful for language learning and the texts are often supported with illustrations or photographs.

The Internet is a store of excellent educational as well as pedagogic resources for language learners and tutors. Links and sites featuring pictures and pedagogic and cultural materials are readily available and can be used by the tutor to support his or her teaching. Learners may also use the Internet outside of class to supplement and enhance their learning.

Working with a text

This section covers many suggestions for working with reading passages in class. These suggestions cover more than just reading comprehension because a reading passage can serve not only as a source for reading instruction, but also as a point from which oral discussion work can begin. It can also provide a context for new or difficult grammar points, and it can serve to elicit areas requiring pronunciation or vocabulary work. The reading passage, therefore, can serve as a vehicle for work in many areas of language instruction.

Pre-reading activities

One of the most important skills a language learner can rely on when it comes to reading in a second language is using background knowledge to help in understanding a passage. Background knowledge is our knowledge about the general subject of the reading passage. “Activating” this knowledge before reading helps the learner make inferences about areas of the passage when not every word is understood. Therefore, activation of background knowledge is an important pre-reading activity. In addition, pre-reading activities can involve the learner in interacting in the second language.

Because materials appropriate for a particular lesson topic are hard to come by, the selected text may be quite difficult for the learner. It is therefore important to take extra time to work on pre-reading activities to help prepare the learner to work through a difficult passage. This preparation involves setting the scene for the passage, making predictions about what the passage might be about, and learning new vocabulary from the passage. The following text and examples of pre-reading activities illustrate the kind of activities that can help the learner work with a difficult text.

Vấn đề tiền tệ khi tham quan Việt Nam

Khi đi du lịch đến bất cứ nước nào, bạn hẳn nhiên sẽ quan tâm đến việc sử dụng tiền tệ ở nước đó như thế nào, khi cần đổi tiền thì bạn đến đâu, tỷ giá hối đoái là bao nhiêu...

Khi đến Việt Nam, bạn có thể đổi tiền ngay lập tức tại phi trường. Ngoài ra bạn cũng có thể đổi tiền ở các ngân hàng. Tên các ngân hàng thường được viết bằng cả tiếng Việt và tiếng Anh trong những sách giới thiệu du lịch Việt Nam. Tỷ lệ hiện nay là 1 đô-la Mỹ đổi được hơn 15.000 đồng Việt Nam.

Bạn cũng không nhất thiết phải đem tiền mặt nhiều khi đến du lịch ở các thành phố lớn vì các ngân hàng có dịch vụ rút tiền từ các thẻ có giá trị quốc tế như thẻ VISA. Sau khi rút tiền bạn có thể quy đổi ra tiền Việt Nam. Một số nhà hàng, khách sạn ở Việt Nam cũng chấp nhận việc bạn trả tiền bằng đô-la nhưng việc thanh toán bằng thẻ thì chưa phổ biến lắm. Trước khi tham quan các miền quê thì bạn nên đổi tiền sẵn vì thôn quê Việt Nam thường không có ngân hàng.

Và dù ở đâu bạn cũng cần giữ tiền và các loại giấy tờ cẩn thận để tránh bị móc túi.

English Translation

Money during travel in Vietnam

When traveling in any country, visitors must bear in mind questions about the currency of the country, places to exchange money, the exchange rate, and so on.

When you visit Vietnam, you can exchange money at the airport. You can also go to certain banks for the service. The names of banks are usually written in both Vietnamese and English; and may also be listed in tourist guidebooks. For US\$1.00, you can get more than VND (Vietnam dong) 15,000.

It is not necessary to carry a lot of cash when you visit big cities because banks allow you to withdraw money using certain internationally standard cards such as VISA. After withdrawing money, you can exchange it for Vietnamese currency. Some restaurants and hotels also accept credit cards. However, paying with credit cards is not very common in Vietnam. And when you want to travel to the countryside or a rural area, you should have cash with you since it is not easy to find banks in those places.

Of course, wherever you go, you should be careful to avoid pickpockets.

Before beginning to read, have an informal discussion about the topic of the reading passage. Look at the title and ask the learner what it will be about. The tutor might even summarize the story for the learner.

Sample pre-reading questions

1. Bạn nghĩ việc quy đổi tiền khi du lịch ở Việt Nam có dễ dàng không? Tại sao?

Do you think it is easy to have money exchanged in Vietnam? Why (not)?

2. Thảo luận cách bạn bảo vệ tiền cho an toàn khi du lịch (Bạn sẽ mang nhiều tiền mặt trong túi không? Bạn có nghĩ là bạn có thể đổi tiền ở bất cứ nơi nào bạn tham quan không?)

Discuss what you do to keep your money safe when you travel (Do you carry a lot of cash? Do you think you can exchange money wherever you visit?)

The learner can also do a freewriting exercise in Vietnamese about a question or issue related to the passage. Freewriting involves writing whatever comes to mind without worrying about the organization of the writing, grammar mistakes, or spelling. Learners write simply to get their ideas down on paper. Later on, the learner might want to return to a freewriting sample and turn it into a more coherent piece. Learners are encouraged to write as much as possible and to ask the tutor for words or expressions that they do not know. Any of the discussion questions above could serve as topics for freewriting. The freewriting exercise can be followed by an oral discussion of the topic.

With longer or more difficult passages, additional pre-reading activities are necessary. Here are some suggestions:

- Have the learner preview the reading with the aim of identifying the main idea of the passage by reading headings and charts, and looking at accompanying pictures.
- Block out the title of the passage and ask the learner, after previewing the passage, to provide a title.
- Identify an important piece of information in the text and ask a question that the learner can scan the reading passage in order to answer.
- Often one of the first few sentences of each paragraph contains the main idea of the paragraph. Ask the learner to underline the relevant sentence and guess the main idea of the passage. Sometimes it is helpful later, especially if the passage is difficult, to write the main idea of the important paragraphs in the margin.
- If the vocabulary of the text is going to be challenging, ask the learner to scan the text and underline unfamiliar vocabulary. These words can be raised for discussion or the learner can try to guess their meaning from the context.

During and post-reading activities

The following activities are useful while reading, or after the reading has been completed.

- It is sometimes helpful to tackle difficult readings paragraph by paragraph. After reading a paragraph, ask the learner to write a sentence in the margin giving the main idea. After completing the reading, ask the learner to provide a summary of the passage by returning to these margin notes.
- After reading the passage, have an informal discussion about the learner's reactions to the passage. This offers an opportunity for the learner to raise questions about areas that cause confusion. Asking the learner to write reactions to the passage as a journal entry or short reaction paper is another alternative.
- When the learner has trouble understanding a passage, even after reading it, it is sometimes helpful to have the learner write down as many important words from the passage as can be remembered. Then, with the tutor's help, the learner can put together a summary of the passage.
- Create cloze or fill-in-the-blank exercises. Cloze exercises help the learner make inferences about the meaning of the paragraph and thus help improve reading comprehension. Cloze exercises are constructed by taking a paragraph or two from the reading passage—the introduction or conclusion often work best—and removing words and replacing them with blanks. In the following example, every twentieth word was deleted; however, depending on the learning objective, deleting specific words or more words may work better. For example, you can delete all the new vocabulary words or all the prepositions.

Sample cloze

Vấn đề tiền tệ khi tham quan Việt Nam

Khi đi du lịch đến bất cứ nước nào, bạn hẳn nhiên sẽ quan tâm đến việc sử dụng tiền tệ ở nước đó như thế nào, khi cần đổi tiền thì bạn đến đâu, tỷ giá hối đoái là bao nhiêu...

Khi đến Việt Nam, bạn có thể đổi tiền ngay lập tức tại phi trường. Ngoài ra, bạn cũng có thể đổi tiền ở các ngân hàng. Tên các ngân hàng thường được viết bằng cả tiếng Việt và tiếng Anh trong những sách giới thiệu du lịch Việt Nam. Tỷ giá hiện nay là 1 đô-la Mỹ đổi được hơn 15.000 đồng Việt Nam.

Bạn cũng không thiết phải đem tiền mặt nhiều khi đến du lịch ở các thành phố lớn vì các ngân hàng dịch vụ rút tiền từ các thẻ có giá trị quốc tế như thẻ VISA. Sau khi rút tiền, bạn có thể quy đổi ra tiền Việt Nam. Một số nhà hàng, khách sạn ở Việt Nam cũng chấp nhận việc bạn trả tiền bằng đô-la nhưng việc thanh toán bằng thẻ thì chưa phổ biến lắm. Trước khi đến các miền quê thì bạn nên đổi tiền sẵn vì thôn quê Việt Nam thường không có ngân hàng.

Và dù ở đâu bạn cũng cần giữ tiền và các loại giấy tờ cẩn thận để tránh bị mất túi.

- Dictation exercises can also be very useful in class. These exercises help learners practice their listening skills and understand the meaning of a sentence when not every word is understood. The typical procedure for dictation is to select a paragraph or so, read it once through for the learner to listen to, and then read the paragraph sentence by sentence, giving the learner time to write the sentence down. Finally, the teacher or tutor reads the paragraph once more at regular speed. You can then go through the paragraph together, stopping to discuss problems and areas to work on at a future date.

Other materials

Picture files

Picture files are extremely useful in a communicatively-oriented classroom. In addition to providing a cultural context for the language, they provide the subject matter for interactive language use at any level of language proficiency. At the beginning level, learners can ask and learn about the words for things and people, the words for clothing and for what people are doing. At intermediate levels the tutor can ask the learner questions about what the participants are doing in the picture or the location of things in the picture. At more advanced levels learners can be asked to comment about what is going on in the picture, what is likely to happen next, etc.

Pictures can also serve as sources for freewriting exercises (e.g., describe the order in which the events in the pictures took place, which happened first/last?), and vocabulary and pronunciation work (name the objects in the picture).

Vietnamese newspapers or magazines provide a rich source of up-to-date and interesting pictures. Another good source of pictures is the Internet. Often the learner and the tutor have photos from their personal collections that they are willing to share. Personal photos always spark interesting discussions.

Picture files are easily assembled, but are more difficult to organize. For this reason, it is recommended that you use an accordion-style folder or, if the collection gets too large, a file cabinet. The collection process can be done collectively with other learners and tutors of the Vietnamese language. As the file increases in size, sub-files for different subjects such as people, places, religion, home life, commerce, etc. will be useful.

Audio and video

Video and films in the second language add a dimension to language study by providing a rich visual context to augment the spoken text. This is especially true for learners of Vietnamese who may have a strong interest in films and music. These films are great sources of both linguistic and cultural information. While viewing these films, it is important to stop when necessary to answer learner questions.

If there is no film that matches your needs, another option is to make your own. The tutor can make a film of a market scene, village life, etc. This sort of project is subject to access to a video camera, government clearance, and to the level of acceptance of this sort of thing in the given culture. Be sure to check on this before filming.

Remember that with audio and video materials, the tutor should organize pre-and post-listening activities, similar to those described previously for working with a written text. Do not just have the learner start listening without any introduction. Introduce the listening passage and unfamiliar vocabulary just as you would with a reading passage. Another good activity is to give the learner questions to answer, or if appropriate, a chart to fill out, while they listen. This will help students focus on some of the information in audio passages.

Part II: Working with Beginners

Chapter 4: Introduction to “Working with Beginners”

Often tutors and learners do not know where to begin when the learner does not speak a single word of the second language. They simply remember that when they learned a foreign language, they began with short dialogues that strictly limited the vocabulary and grammar of the second language. Often these dialogues were memorized or repeated.

Currently, many instructors and researchers are promoting approaches to language learning that set communication as their goal. The importance of having learners interact in the second language has been recognized. Thus, many language teachers have moved away from the scenario described above. Nevertheless, new teachers often ask, “Communicative approaches are great, but what can I do with beginners?”

What follows is a set of lesson plans that can be used by beginning learners of Vietnamese. Some have as their objectives a set of vocabulary (e.g., shapes, numbers, food, body parts) while some have functions (e.g., greeting, thanking) and others have tasks (e.g., how to ask for and understand directions, how to ask how much something costs in the market).

As explained in Part I, these lessons and the classroom management associated with them should be carried out in Vietnamese. The lessons are designed so that the learners can figure out most of the language through pictures and gestures. While the tutor is speaking Vietnamese, the learner will not understand every word. The learner should, however, still be able to follow the lesson. It is important that the tutor not limit the input to what is prescribed in the lesson. The language and the activities in the lesson are controlled so that the learner will be able to participate without feeling overwhelmed.

The amount of time you spend on each lesson will, of course, vary depending on the learner’s preparation and ability. If the learners will benefit, you can repeat some of the lessons in this section, particularly those that cover a large amount of vocabulary. It is important to remember that not all of these lessons will be directly applicable to the learner. Choose the lessons that are relevant to the language learning needs of the learner.

Chapter 5: Lesson Plans

Lesson 1: Greetings

Content

- Hellos
- Appropriate forms of address for greetings
- Goodbyes

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Use simple greetings with appropriate forms of address
- Say goodbye

Materials

- Name tags

Preparation

- Make copies of the picture cards in section II.C. and cut them out individually

Procedures

I. Hellos

A. Dialogue

Directions: Read the following dialogue and discuss any new vocabulary or phrases with your teacher. Each person then takes a different role to practice the dialogue.

Nam: Chào bạn. Tôi tên là Nam. Còn tên của bạn là gì? *Hi. I'm Nam. And what is your name?*

Lan: Chào bạn. Tên của tôi là Lan. Bạn khỏe không? *Hi. My name's Lan. How are you?*

Nam: Cảm ơn bạn, tôi khỏe. Thế còn bạn? *Thank you. I'm fine. And you?*

Lan: Tôi khỏe. Cảm ơn bạn. *I'm fine. Thank you.*

B. Practice

Directions: Fill in the blanks, then practice the dialogue with your teacher.

A: _____ bạn. Tôi _____ là An.
_____ tên của bạn là gì?

B: _____ bạn. _____ tôi là Bình.
Bạn _____ không?

A: _____ bạn, tôi khỏe.
_____?

B: Tôi cũng khỏe. Cảm ơn _____.

II. Appropriate Forms of Address

A. Different Age Groups and Genders

Directions: Read the following chart, and keep in mind that the reference age for the reader is 25 years old. Practice the appropriate greetings for each age group and gender.

Approximate Age Group	Male	Female
Over 65	Thưa / Chào ông	Thưa / Chào bà
40 – 60	Thưa / Chào bác / chú / cậu	Thưa / Chào bác / cô / dì
25 – 40	Thưa / Chào anh	Thưa / Chào chị
Under 25	Chào em	
Young children	Chào con / cháu	

Cultural Notes

- The Vietnamese pronoun system is very complex, having hundreds of pronouns, since Vietnamese generally address each other, including in greetings, according to age, familial/social role and gender. Ask your tutor for further explanation.
- Thus, Vietnamese often ask for your age soon after greeting you, in order to determine how to address you appropriately. Don't misconstrue this behavior as rudeness.
- To greet an elder, the younger person normally nods or extends both of his/her hands to shake the elder's hand.

B. Practice

Directions: Write the appropriate greetings for each following picture based on the sample dialogue in section I.A., and the first picture, which has already been done as an example.

A: Chào anh.

B: Chào anh.

A:

B:

A:

B:

A:

B:

C. Role-play

Directions:

1. Pair up with a classmate or your teacher with the picture cards face down on a table.
2. Draw a picture card and flip it face up.

3. Assume the age and gender of the person on your picture card and greet your partner accordingly.

III. Goodbyes

A. Saying Goodbye

Vietnamese generally use the following phrases to say goodbye.

1. Xin chào tạm biệt.	<i>Goodbye.</i>
2. Tạm biệt.	<i>Bye.</i>
3. Hẹn gặp lại.	<i>See you again.</i>

B. Practice

Directions: In each class, greet your teacher and classmates when arriving, and say goodbye when leaving.

Lesson 2: Introductions

Content

- Personal information
- Introductions

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Introduce himself/herself

Preparation

- Make copies of the picture cards in section II.A. and cut them out individually

Procedures

I. Personal Information

A. Vocabulary

Directions: Study the following vocabulary with your teacher.

1. Nghề nghiệp

bác sĩ

công nhân

giáo viên

kỹ sư

Profession

doctor

(factory) worker

teacher

engineer

nội trợ *stay-at-home (wife)*

sinh viên *college student*

2. Tình trạng hôn nhân

Marital Status

có/lập gia đình (có vợ/chồng) *married (have a wife/husband)*

độc thân *single*

đính/hứa hôn *engaged*

ly thân *separated*

ly dị *divorced*

3. Quan hệ gia đình

Family Relationships

vợ *wife*

chồng *husband*

con (con trai/gái) *children (son/daughter)*

4. Những từ khác

Other Vocabulary

sống *to live*

dạy *to teach*

thích *to like*

đường *street*

phường *ward*

quận *district*

thành phố *city*

tại *at*

cũng *also, too*

one

một	<i>two</i>
hai	<i>twenty-two</i>
hai mươi hai	<i>thirty-six</i>
ba mươi sáu	<i>fifty-five</i>
năm mươi lăm	<i>sixty</i>
sáu mươi	

B. Forming Sentences

Directions: Create your own sentences similar to the following sample sentences with the vocabulary in section I.A.

1. Tôi là giáo viên.	<i>I'm a teacher.</i>
2. Tôi thích nghề nghiệp của mình.	<i>I like my job (profession).</i>
3. Tôi đã lập gia đình.	<i>I'm married.</i>
4. Tôi sống tại số nhà 60 Nguyễn Du.	<i>I live at 60 Nguyen Du.</i>

C. Matching

Directions: Your teacher will read the following passages aloud. Listen and match the pictures to the passages.

			
A	B	C	D

<p>1. Xin chào. Tôi 36 tuổi. Tôi tên là Bình. Tôi là giáo viên. Tôi dạy ở trường Trung học Cơ sở Lương Thế Vinh, thành phố Cần Thơ. Tôi rất thích nghề của mình.</p> <p>Answer:</p>	<p><i>Hi. My name's Binh. I'm 36 years old. I'm a teacher. I teach at Luong The Vinh High School in Can Tho City. I really like my job.</i></p>
<p>2. Xin chào. Tôi tên là Hoa. Tôi 22 tuổi. Tôi là sinh viên. Tôi sống tại số nhà 60 Nguyễn Du, Phường 2, Quận 1, thành phố Hồ Chí Minh.</p> <p>Answer:</p>	<p><i>Hi. My name's Hoa. I'm 22 years old. I'm a college student. I live at 60 Nguyen Du, Ward 2, District 1, Ho Chi Minh City.</i></p>
<p>3. Xin chào. Tôi tên là Mai. Tôi là bác sĩ. Tôi 55 tuổi và đã lập gia đình. Chồng tôi cũng là bác sĩ. Chúng tôi có hai con.</p> <p>Answer:</p>	<p><i>Hi. My name's Mai. I'm a doctor. I'm 55 years old, and I'm married. My husband is also a doctor. We have two children.</i></p>
<p>5. Xin chào. Tôi tên là Minh. Tôi 60 tuổi. Tôi là kỹ sư. Vợ tôi làm nội trợ. Chúng tôi có một con trai.</p> <p>Answer:</p>	<p><i>Hi. My name is Minh. I'm 60 years old. I'm an engineer. My wife stays at home. We have a son.</i></p>

Answers: 1. A; 2. B; 3. D; 4. C

D. Pronunciation: Read aloud the passages in section I.C. with your teacher and ask your teacher if you have any pronunciation questions.

II. Introductions

A. Role-play

Directions:

1. Place the picture cards face down on a table.
2. Draw a card.
3. Introduce yourself based on the personal information given on the card.

Trần Thu Thủy

Sinh viên

36 Hàng Đào, Quận Ba Đình, Hà Nội.

Có gia đình

Trần Văn Thịnh

Kỹ sư

55 Nguyễn Trãi, Quận 1, thành phố Hồ Chí Minh

Có gia đình và hai con

Vũ Thị Tốt

Bác sĩ

60 Phan Chu Trinh, thành phố Huế.

Có gia đình và ba con

Phạm Ngọc Định

Công nhân

22 Láng Hạ, Quận Ba Đình, Hà Nội

Độc thân

Cultural Notes:

- Most Vietnamese names are unisex. Thus, the prefixes *văn*, meaning “scholar” (man of), and *thị*, meaning “woman of,” are often employed to distinguish the sexes. However, nowadays, young Vietnamese prefer less traditional middle names.
- Also, Vietnamese women don’t change their last names after marriage.

B. Practice

Directions: Use what you’ve just learned to introduce yourself. Remember to include your profession, marital status, address etc.

Lesson 3: Classroom Objects

Content

- Classroom objects
- Basic commands

Objects

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Identify various classroom objects
- Give and follow basic commands

Preparation

- Collect various classroom objects listed in the lesson

Procedures

I. Classroom Objects

A. Identification

Directions:

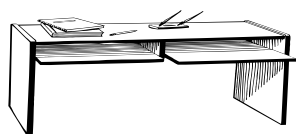
1. Your teacher will identify about ten different classroom objects, saying their names aloud and writing them on the board.
2. Repeat all of the names after your teacher, then erase the board.

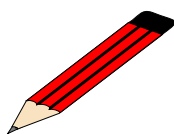
3. Your teacher will then randomly say aloud the name of a classroom object, which you must correctly identify by pointing to it.

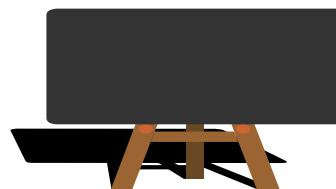
B. Matching

Directions: Match the names of classroom objects to the pictures by writing the corresponding name underneath each picture. Note: there are more names than there are pictures.

cây thước	hộp phấn	bút mực	cục tẩy/gôm	viên phấn
com pa	hộp bút	lọ mực	cái bàn	quyển sách
cái chổi	bút chì	quyển tập	cái bảng	cái ghế

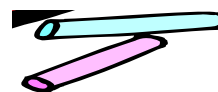

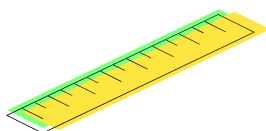
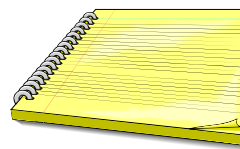

C. Forming Sentences with Classroom Objects

1. In Speaking

Directions: Form simple sentences with the vocabulary from section I.B.

Here are a few examples:

- a. Tôi có một quyển sách. *I have a book.*
- b. Tôi không có cục tẩy. *I don't have an eraser.*
- c. Có ba cái bàn trong lớp học. *There are three tables in the classroom.*

2. In Writing

Directions: Write down the sentences that you've just formed in your notebook.

II. Basic Commands

A. Vocabulary

Directions: Learn the following phrases, which are often used in the classroom.

1. cầm (...) lên	<i>pick (...) up</i>
2. đặt (...) xuống	<i>put (...) down</i>
3. chỉ	<i>point</i>
4. đưa	<i>give</i>
5. đến (...)	<i>come (...)</i>

B. Following Commands

Directions: Follow your teacher's commands. For example:

1. Cầm sách lên.
2. Cầm tập/vở và thước lên.
3. Đến bảng.

C. Giving Commands

Directions: Form short commands for your teacher and classmates to follow. To be polite, begin each with “*Xin vui lòng*” or “*Làm ơn*,” which mean “Please” and “Make a good deed” respectively. For example:

1. Xin đặt sách xuống.
2. Làm ơn đến bảng.

Lesson 4: Classroom Commands

Content

- Classroom commands
- Comprehension expressions: “*Bạn có hiểu không?*,” “*Tôi không hiểu,*” “*Xin vui lòng lập lại*”

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Give and follow commands
- Use expressions of comprehension

Procedures

I. Classroom Commands

A. Vocabulary

Directions:

1. Find the definitions for the following words. If you need help, ask your teacher to use gestures to illustrate their meanings.

đứng (lên):

tắt:

ngồi (xuống):

cầm (lên):

mở:

đặt (xuống):

đóng:

đèn:

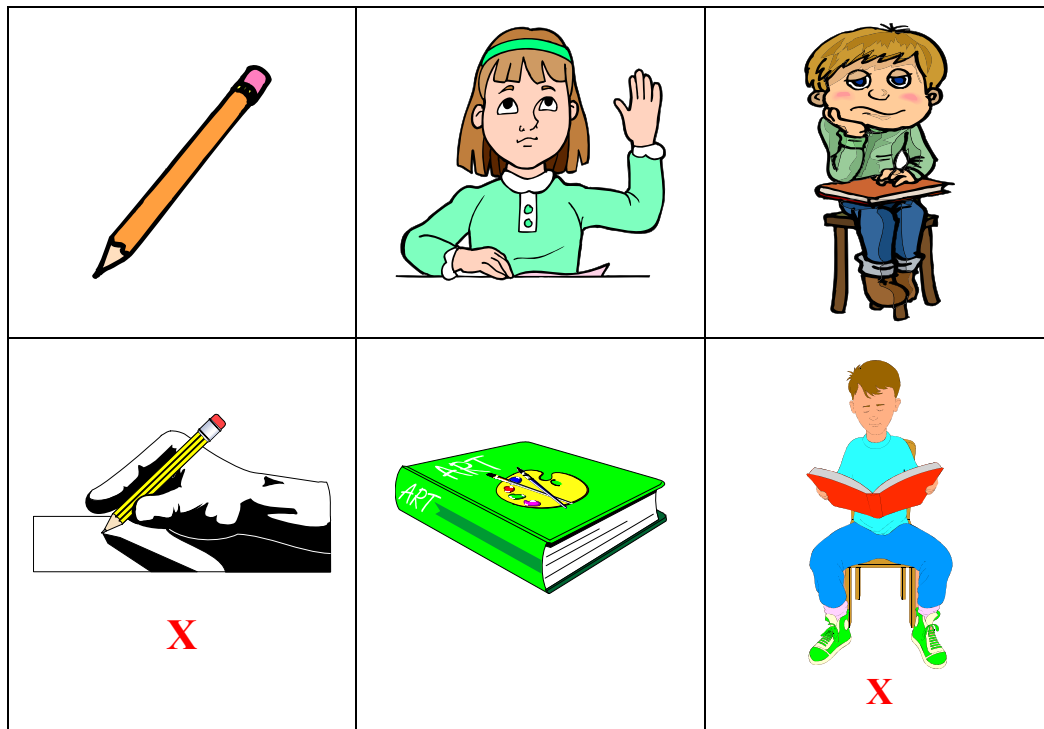
2. Without looking at the definitions in section I.A.1., match each word with its opposite by filling the correct letter in each provided space.

1. _____ đặt xuống	a. đóng
2. _____ mở	b. ngồi
3. _____ tắt (đèn)	c. mở (đèn)
4. _____ đứng	d. cầm lên

B. Practice

Directions:

1. With the drawings, your teacher will demonstrate the commands necessary for the classroom, then write them on the board. Repeat each command after your teacher. Note: the drawings with an **X** represent negative commands.

2. Based on the commands written on the board, find the differences between positive and negative commands.
3. With the board completely erased, your teacher will ask you to follow his/her commands.

C. Recognition

Directions: Your teacher will randomly read aloud the following commands.

Follow the commands.

Đứng lên.	Lên bảng.	Trở về chỗ.
Ngồi xuống.	Mở sách ra.	Nói, "Xin chào".
Đừng mở sách ra.	Mở tập ra.	Đừng ngồi xuống.
Cầm thước lên.	Tắt đèn.	Đừng tắt đèn.
		Mở đèn.

II. Comprehension Expressions

A. Phrases

Directions: Learn the following expressions, which will help you in understanding people's comprehension of your speech.

1. Bạn/Anh/Chị hiểu không? *Do you understand?*
2. Xin lỗi. Tôi không hiểu. Xin nhắc/lặp lại. *Sorry. I don't understand. Please say that again.*
3. Xin lỗi. Tôi không nghe kịp. Làm ơn nhắc lại dùm. *Sorry. I couldn't follow. Please say that again.*

B. Practice

Directions:

1. Your teacher or classmate(s) will give you the commands from section II.A. to follow. Try to use comprehension expressions if you can't follow.
2. Form polite commands, using "*Làm ơn*" or "*Xin vui lòng,*" to give to your classmates and teacher, and try to use comprehension expressions.

Lesson 5: Numbers

Content

- Numbers: 1 – 10

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Count and spell out the numbers 1 – 10

Preparation

- Flash cards with the numbers 1 – 10 written numerically on each
- Handouts with the numbers 1 – 10 spelled out on each

Procedures

I. Vocabulary

A. Speaking

Directions: Say the numbers 1 – 10 aloud three times, then repeat them without looking at the following list.

một: 1

hai: 2

ba: 3

bốn: 4

năm: 5

sáu: 6

bảy: 7

tám: 8

chín: 9

mười: 10

Cultural Note: Notice that in Vietnamese, the number zero and the word for “No” are the same: “*Không*.”

B. Spelling Out Numbers

Directions: Have your teacher say the following series of numbers, while you spell out each number.

1. 8, 9, 4, 6, 3, 2, 7, 10, 1, 5
2. 7, 3, 5, 6, 8, 2, 4, 10, 9, 1

II. Practice

A. Flash Cards

Directions: With your teacher or a classmate, use the flash cards to practice spelling out and pronouncing the numbers.

B. Order

Directions: Have your teacher give you a random number (1 – 10), then say the preceding one.

C. Total

Directions: Your teacher will point at various classroom objects. Tell your teacher the total number of those objects. For example:

Có mấy cái ghế trong phòng này? *How many chairs are there in this room?*

Có mười cái ghế trong phòng này. *There are ten chairs in this room.*

D. Simple Calculations

Directions:

1. Learn the following vocabulary.

cộng *add*

trừ *subtract*

nhân *multiply*

chia *divide*

bằng *equal*

2. Do the following calculations, and spell out the answers.

a. một + ba =

b. bốn + năm =

c. sáu + ba =

d. chín – tám =

e. năm + năm =

f. mười – sáu =

g. hai + bảy =

h. tám – ba =

i. bảy – năm =

j. sáu + một =

Lesson 6: Numbers (Continued)

Content

- Numbers 11 – 50

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Count and spell out the numbers 11 – 50

Preparation

- For every two learners, a set of flash cards with the numbers 11 – 50 written numerically on one side, and spelled out on the other
- Handouts with the numbers 11 – 50 all spelled out on each

Procedures

I. Review Numbers 1 – 10

A. Writing

Directions: Spell out the numbers 1 – 10.

B. Speaking

Directions:

1. Say the numbers 1 – 10 aloud.

2. Tell the teacher your phone number.

II. Numbers 11 – 20

A. Speaking

Directions: Say aloud the numbers 11 – 20 at least three times.

mười một: 11	mười sáu: 16
mười hai: 12	mười bảy: 17
mười ba: 13	mười tám: 18
mười bốn: 14	mười chín: 19
mười lăm: 15	hai mươi: 20

B. Number Series

Directions: Finish the following number series.

1. mười một, mười hai, _____, _____
2. mười lăm, mười sáu, _____, _____
3. mười tám, mười bảy, mười sáu, _____, _____, _____
4. bảy, chín, mười một, _____, _____, _____
5. năm, mười, _____, _____

III. Numbers 21 – 30

A. Speaking

Directions: Say the following numbers aloud at least three times.

hai mươi một

hai mươi sáu

hai mươi hai

hai mươi bảy

hai mươi ba

hai mươi tám

hai mươi bốn

hai mươi chín

hai mươi lăm

ba mươi

B. Practice

Directions: Answer the following questions for the numbers 21 – 30.

1. Số nào là số nhỏ nhất?	<i>Which number is the largest?</i>
2. Số nào là số lớn nhất?	<i>Which number is the smallest?</i>
3. Liệt kê các số chẵn.	<i>List all the even numbers.</i>
4. Liệt kê các số lẻ.	<i>List all the odd numbers.</i>

IV. Numbers 31 – 40

A. Dictation

Directions:

1. Learn the following numbers.

ba mươi một

ba mươi sáu

ba mươi hai

ba mươi bảy

ba mươi ba

ba mươi tám

ba mươi bốn

ba mươi chín

ba mươi lăm

bốn mươi

2. Your teacher will dictate the numbers 31 – 40 randomly. Listen and spell out the numbers accordingly in the following blanks.

B. Speaking

Directions: Say the numbers 31 – 40 aloud at least three times.

C. Practice

Directions:

1. For each of the following pairs of numbers, circle the greater number in each pair.

a. ba mươi hai ba mươi chín

b. ba mươi tám ba mươi mốt

c. ba mươi ba ba mươi sáu

2. Ask for each other's age and spell out the answer. For example:

Bạn bao nhiêu tuổi?

Tôi ____ tuổi

3. Take turns counting the numbers 31 – 40.

V. Numbers 41 – 50

A. Matching

Directions: Match the following words to the corresponding space in the following table.

bốn mươi lăm, bốn mươi tám, bốn mươi ba, bốn mươi bảy, bốn mươi một, bốn mươi sáu, bốn mươi hai, năm mươi, bốn mươi bốn, bốn mươi chín

	41
	42
	43
	44
	45
	46
	47
	48
	49
	50

B. Review

Directions: Say aloud the numbers 41 – 50.

C. Practice

Directions:

1. Solve the following story problems.

- a. Lan có hai mươi bốn quyển sách. Nhân sinh nhật của Lan, bạn của Lan tặng Lan mười hai quyển sách. Tổng cộng Lan có bao nhiêu quyển sách?
- b. Nam bán mười sáu con diều màu đỏ và ba mươi sáu con diều màu xanh. Tổng cộng Nam bán hết bao nhiêu con diều?
- c. Tuấn và Hưng sưu tầm tem. Tuấn có hai mươi lăm con tem. Hưng có mười con tem. Tuấn bán mười ba con tem cho Hưng. Tuấn và Hưng mỗi người có bao nhiêu con tem?

2. Do the following multiplication problems.

- a. chín \times năm =
- b. bốn \times mười một =
- c. hai \times hai mươi ba =
- d. năm mươi \div hai mươi lăm =
- e. bốn mươi lăm \div chín =
- f. ba mươi lăm \div bảy =

Lesson 7: Time

Content

- Telling time
- Asking and answering questions about the time

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Tell time
- Ask and answer questions about the time

Preparation

- Bring or make an analog clock with moveable hands

Procedures

I. Telling Time

A. Expressions

Directions:

1. Each of the following clocks indicates a different time. With your teacher, learn the time that they're indicating.
2. First, read the time aloud; second, write it down in your notebook.

Chín giờ (đúng/chẵn)

Tám giờ mười lăm

Một giờ bốn lăm
Hai giờ kém mười lăm

Ba giờ rưỡi
Ba giờ ba mươi

Hai giờ hai mươi lăm

Tám giờ năm mươi lăm
Chín giờ kém năm

Cultural Notes:

- There are also many ways of telling time in Vietnamese. For example, 1:55 PM:

Mười ba giờ năm mươi lăm. *Thirteen fifteen (24-hour clock).*

Một giờ năm mươi lăm chiều. *One fifteen in the afternoon.*

Hai giờ kém năm chiều. *Five 'till two in the afternoon.*

- The Vietnamese 24-hour timeline is broken into five approximate periods:

sáng *morning, 5:00 – 11:00 AM*

trưa *noon, 12:00 PM*

chiều	<i>afternoon, 1:00 – 5:00 PM</i>
tối	<i>evening, 6:00 – 10:00 PM</i>
khuya	<i>late at night, 11:00 PM – 4:00 AM</i>

B. Practice

Directions:

1. Your teacher will set the clock to different times. Tell your teacher the time shown on the clock.
2. Write out the times in the chart below.

Time	
7:10 AM	
5:05 AM	
4:15 PM	
Noon	
11:35 PM	
1:45 PM	
4:40 PM	
8:30 AM	
Midnight	

II. Asking and Answering Questions about Time

A. Dialogues

Directions: With a classmate or your teacher, read the following dialogues aloud.

Switch roles and read the dialogue again. Ask your teacher for help with the vocabulary.

1. In a theater

A: Xin lỗi chị. Máy giờ rồi? *Excuse me. What time is it?*

B: Dạ tám giờ mười. *It's 8:10.*

A: Chừng nào thì vở kịch bắt đầu vậy chị? *When does the play begin?*

B: Dạ lúc tám giờ ba mươi. *At 8:30.*

A: Cảm ơn chị *Thank you.*

2. At a bus stop

A: Xin lỗi anh. Máy giờ rồi? *Excuse me. What time is it?*

B: Tôi không có đồng hồ. Nhưng tôi nghĩ là hai giờ rồi. *I don't have a watch. But I think it's two o'clock.*

A: Ở đây xe buýt chạy thế nào? *How does the bus run here?*

B: Cứ mười lăm phút thì có một xe. *There's a bus every 15 minutes.*

A: Dạ cảm ơn. *Thank you.*

B. Practice

Directions: With a classmate or your teacher, use the following situations and the words provided in each to create your own dialogues.

1. Two classmates conversing in class

A: mấy / rồi?

B: 10:40 sáng

A: Chùng nào / thầy / đến?

B: 11:00 sáng

A:

2. Two friends chatting over the phone

A: Bây giờ / đó / mấy giờ?

B: 7:00 tối. Còn / đó?

A: 10:00 tối

B: Vậy / đó / trước / ba /
tiếng

Lesson 8: Dates

Content

- Saying the date
- Asking for the date

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Say the date
- Ask for the date
- Use the date correctly

Preparation

- Two sets of 14 index cards each (for section I.A.2. and I.A.3), and two sets of 24 index cards each (for section I.A.4. and I.A.5)

Procedures

I. Saying the Date

A. Vocabulary

Directions:

1. Study the following vocabulary, and repeat each word after your teacher.

a. Days of the Week (Note: in Vietnam, the week begins on Monday)

thứ Hai

thứ Ba

thứ Tư

thứ Năm

thứ Sáu

thứ Bảy

Chủ nhật / Chúa nhật

b. Months of the Year

tháng Một / Giêng

tháng Hai

tháng Ba

tháng Tư

tháng Năm

tháng Sáu

tháng Bảy

tháng Tám

tháng Chín

tháng Mười

tháng Mười một

tháng Mười hai / Chạp

2. Your teacher will give you two sets of 14 index cards each. For the first set of index cards, write the days of the week in Vietnamese; for the second set, write the days of the week in English.
3. Place all of the index cards face-down on a table. With a classmate or your teacher, each person takes a turn to flip an index card. If your index card and

your classmate's or teacher's index card match, pair them up and leave them face-up. Continue until all the index cards are face-up.

4. Repeat step 2 with the remaining sets of index cards, writing the months of the year in Vietnamese on one set, and in English on the other.
5. Repeat step 3.

Cultural Note: Vietnamese also use the Lunar Calendar, which is based on the moon's (approximately) 28-day orbit around the earth, as they celebrate Lunar New Year and many other important holidays based on this calendar system.

II. Expressions Related to the Date

A. Vocabulary

Directions:

1. Learn the following vocabulary

hôm nay:	<i>today</i>
hôm qua:	<i>yesterday</i>
hôm kia:	<i>the day before yesterday</i>
ngày mai:	<i>tomorrow</i>
ngày một:	<i>the day after tomorrow</i>
tuần này:	<i>this week</i>
tuần rồi/trước:	<i>last week</i>
tuần tới	<i>next week</i>

2. Fill in the blanks

- a. Hôm nay, thứ Hai, ngày 19 tháng 01 năm 2005.
- b. _____ thứ Ba, _____ 20 _____ 01 _____ 2005.
- c. Ngày mai, _____ .
- d. Thứ Năm tuần trước, _____ .
- e. Thứ Sáu _____ tới, _____ .

Cultural Note: Vietnamese generally follow the date / month / year system. For example, October 19, 1980, is written “*ngày 19 tháng 10 năm 1980*” (19/10/1980).

B. Asking About and Giving the Date

Directions:

1. Answer the following questions in the provided space.
 - a. Hôm nay thứ mấy? _____
 - b. Hôm nay ngày mấy? _____
 - c. Ngày 31 tháng này là thứ mấy? _____
 - d. Chủ nhật tuần trước ngày mấy? _____
 - e. Thứ Hai tuần tới ngày mấy? _____
 - f. Tháng Giêng có bao nhiêu ngày? _____
 - g. Một năm có bao nhiêu ngày? _____
2. Write five questions in regard to the date. Ask a classmate or your teacher, and write their answers in your notebook.

Lesson 9: Colors, Shapes, and Sizes

Content

- Basic terms for colors, shapes (*hình tròn, hình vuông, hình tam giác, hình chữ nhật*) and sizes (*lớn, vừa, nhỏ*)
- Detailed descriptions

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Describe objects with basic shapes, colors and sizes

Materials

- Colored paper (nine sheets for each color, in as many colors as is fitting for one session), envelopes, writing paper, folders (to make dividers), and colored pencils (or crayons)

Preparation

- For each color, use eight sheets of colored paper to make two sets of four shapes (circle, square, triangle, and rectangle) in three distinct sizes (large, medium, and small) each and put each set in a separate envelope

Procedures

I. Colors, Shapes, and Sizes

A. Colors

Directions: For each piece of colored paper that your teacher presents, repeat the name of the color. When done with all the colors, identify the colors of random objects around the classroom.

Cultural Note: For Vietnamese, the color red represents happiness, as wedding decorations are generally red; and the color white death, as funeral outfits are generally white.

B. Shapes

Directions:

1. Learn for the following vocabulary by identifying the shapes in a set of cut-outs.

hình tròn: *circle*

hình vuông: *square*

hình tam giác: *triangle*

hình chữ nhật: *rectangle*
2. Pair up with a classmate or your teacher. On a table big enough for two people, set up a folder or tall book in the middle as a divider. On one side, one person will take five random cut-outs from an envelope and describe them

to his/her partner. Find the cut-outs in your envelope that correspond to the descriptions. Switch roles.

C. Sizes

Directions: Learn the following vocabulary.

to, lớn: *big, large*

vừa, trung bình: *medium, average*

nhỏ: *small*

D. Practice

Directions:

1. Put the divider used in the last exercise away. Your teacher will arrange six cut-outs in different colors, shapes and sizes on the table, and write the descriptions of the arrangement on the board. Learn the descriptions. For example:

a. Hình tròn vừa, màu đỏ nằm ở giữa.	<i>The medium red circle is in the middle.</i>
b. Hình tam giác lớn, màu xanh da trời nằm ở bên trái hình tròn nhỏ, màu đỏ.	<i>The large blue triangle is to the left of the small red circle.</i>

2. Put the divider back. Your teacher will make a new arrangement of cut-outs. Listen for your teacher's descriptions and arrange your cut-outs accordingly.
3. Switch roles.

Descriptions

A. Drawing

Directions: You and a classmate or your teacher take turns using colored pencils (or crayons) to draw pictures according to the other person's descriptions. If you do not know a particular word, ask your teacher for help.

B. Coloring

Directions:

1. Draw two stick figures – a boy and a girl.
2. Color the boy's and girl's hair, clothes, etc. according to your teacher's descriptions, which might require learning the following vocabulary.

tóc:	<i>hair</i>	quần dài:	<i>pants (trousers)</i>
áo:	<i>top (general)</i>	quần sọt/đùi:	<i>shorts</i>
áo sơ mi:	<i>button-down shirt</i>	đôi giày:	<i>pair of shoes</i>
váy:	<i>skirt</i>	áo quần:	<i>clothes</i>

C. Questioning

Directions: Your teacher will randomly select an object, which you won't be able to see. Ask questions to find out what classroom object it is. For example:

Nó hình gì?	<i>What shape is it?</i>
Nó màu gì?	<i>What color is it?</i>
Nó có phải là viên phấn không?	<i>Is it a piece of chalk?</i>
Nó có phải là một cái hộp không?	<i>Is it a box?</i>

Lesson 10: Parts of the Human Body

Content

- Vocabulary related to parts of the human body

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Name parts of the human body
- Describe various parts of the human body

Preparation

- Make copies of the pictures in section II

Procedures

I. Describing a Person

A. Nouns

Directions:

1. Learn the following vocabulary, with the help of your teacher.

đầu	bụng	(gương) mặt	miệng
cổ	chân	tai	cằm
cánh tay	bàn chân	mắt	
bàn tay	tóc	mũi	

2. Have your teacher say the name of a random part of the body aloud and identify it in the picture of the man below.

3. Repeat step two with the picture of the woman below.

4. Without referring to the vocabulary, label parts of the body of one of the pictures above.

B. Adjectives

Directions:

1. Learn the following vocabulary.

cao

thấp

đen

trắng

nâu

sạm nắng

cháy nắng

béo

gầy/ốm

mảnh khảnh

xinh đẹp

đẹp trai

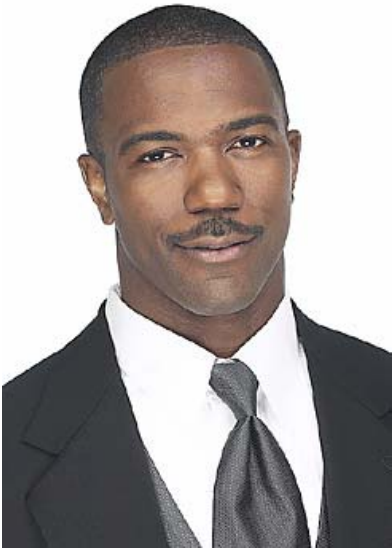
đẹp gái

xấu

2. Describe both of the people in the pictures in section I.A. with the adjectives that you've just learned.

II. Practice

Directions: Choose one of the pictures on the next page and write a short description of that person for your teacher and classmate(s) to guess who you chose. You could also choose to describe a family photo, a picture from a magazine, or a person in your class.

Lesson 11: Locations

Content

- Locations: *đây, đó, đằng kia*
- Prepositions: *trong, trên, khắp, dưới, cạnh, trước, sau, giữa...*

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Use prepositions and locative words

Preparation

- Cut out pictures of bedrooms, kitchens, living rooms, etc. from magazines and/or newspapers
- Four pieces of blank paper for section II.C.1 and 2
- Make copies of the pictures in section II.B.2

Procedures

I. Locations

A. Vocabulary:

Directions: Learn the following phrases, and use them to distinguish the distance between you and different classroom objects.

ở đây

ở đó

ở đằng kia

B. “Where is it?”

Directions:

1. Your teacher will point at various classroom objects and ask where each object is. Use the phrases that you just learned to answer. For example:

Cái bảng (ở) đâu?	<i>Where's the board?</i>
Cái bảng / Nó ở đó.	<i>The board/ It is there.</i>
2. With your teacher, go outside of the classroom. Your teacher will ask you simple questions regarding distance of objects around you. Answer these questions, asking your teacher for help on new vocabulary.

II. Prepositions

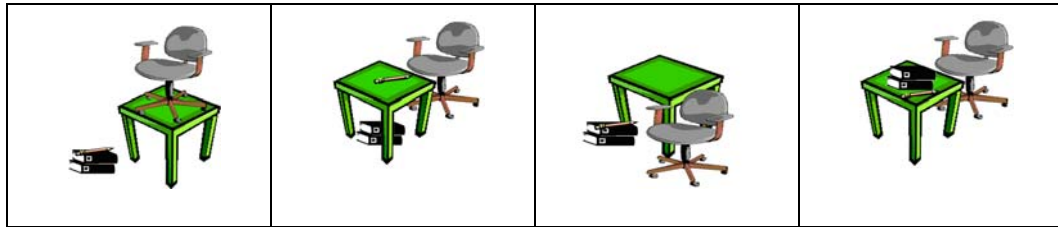
A. Vocabulary

Directions:

1. Learn the following vocabulary.

trong:	<i>in</i>	sau:	<i>behind/back</i>
trên:	<i>up</i>	giữa:	<i>between</i>
khắp:	<i>over</i>	từ:	<i>from</i>
dưới:	<i>below/underneath</i>	theo:	<i>to</i>
cạnh:	<i>next</i>	ở:	<i>at</i>
trước:	<i>in front of</i>		

2. Observe the relations between the chair, the books, and the pencil in the following pictures, and use the appropriate prepositions to describe them.

3. Your teacher will place various classroom objects around the classroom. Describe the relationships between these objects with the appropriate prepositions.

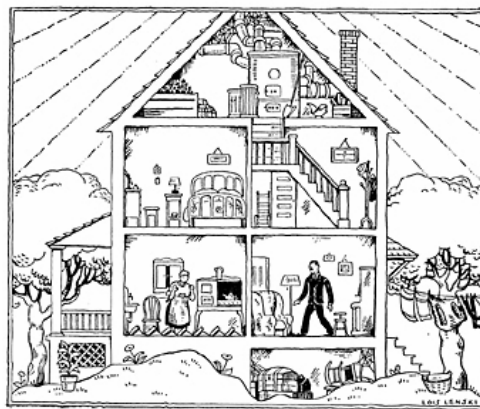
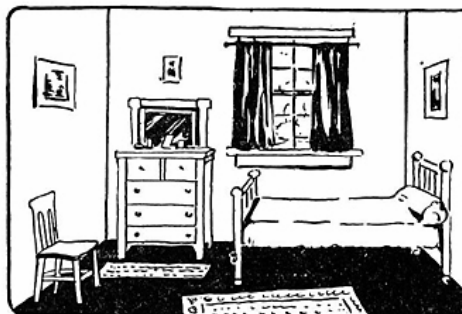
B. Describing

Directions:

1. Learn the following vocabulary.

phòng/buồng:	<i>room</i>	cửa:	<i>door</i>
phòng khách:	<i>living room</i>	cửa sổ:	<i>window</i>
phòng ngủ:	<i>sleeping room</i>	ghế xa lông:	<i>couch</i>
phòng tắm:	<i>bathroom</i>	đèn:	<i>light (general)</i>
(nhà) bếp:	<i>kitchen</i>	tủ:	<i>dresser</i>
gác:	<i>mezzanine</i>	tủ lạnh:	<i>refrigerator</i>
gác mái:	<i>attic</i>	bức tranh:	<i>painting</i>
ban công:	<i>balcony</i>	giường:	<i>bed</i>

2. Describe the following pictures. Use as many prepositions as possible. Ask your teacher for help on vocabulary.

3. Have your teacher describe his/her “ideal” room. On a blank piece of paper, draw the room according to the description. For the vocabulary words that you don’t know, use prepositions to form your questions.
4. On a different piece of paper, draw your own “ideal” room, then describe it to your teacher to draw it accordingly.
5. Compare the drawings when finished to see if you understood one another’s descriptions.

Lesson 12: Family

Content

- Family structure and relationships

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Talk about his/her family

Preparation

- Have learner(s) bring a family picture to class

Procedures

I. Family Tree

A. Structure and Relationships

Directions:

1. Learn the following vocabulary.

chồng: *husband*

anh: *older male sibling*

vợ: *wife*

chị: *older female sibling*

ông nội: *paternal grandfather*

em trai: *younger male sibling*

bà nội: *paternal grandmother*

em gái: *younger female sibling*

ông ngoại: *maternal grandfather*

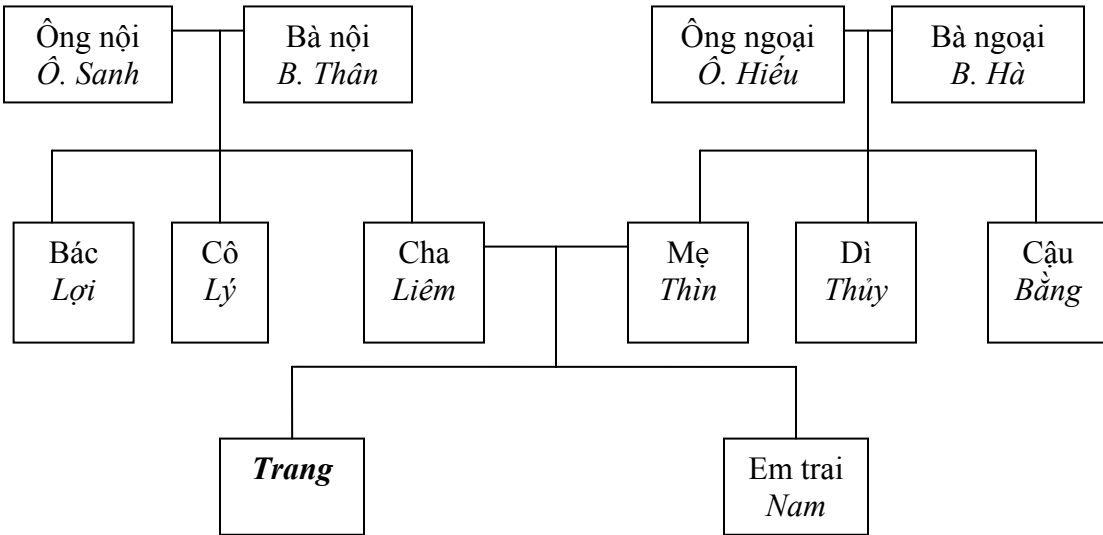
con trai: *son*

con gái: *daughter*

cậu: *maternal uncle*

dì: *maternal aunt*

- the new vocabulary.

- 3.** Form simple sentences to further describe the relationships of Trang's family.

For example:

Trang có một người em trai.

Trang has a younger brother.

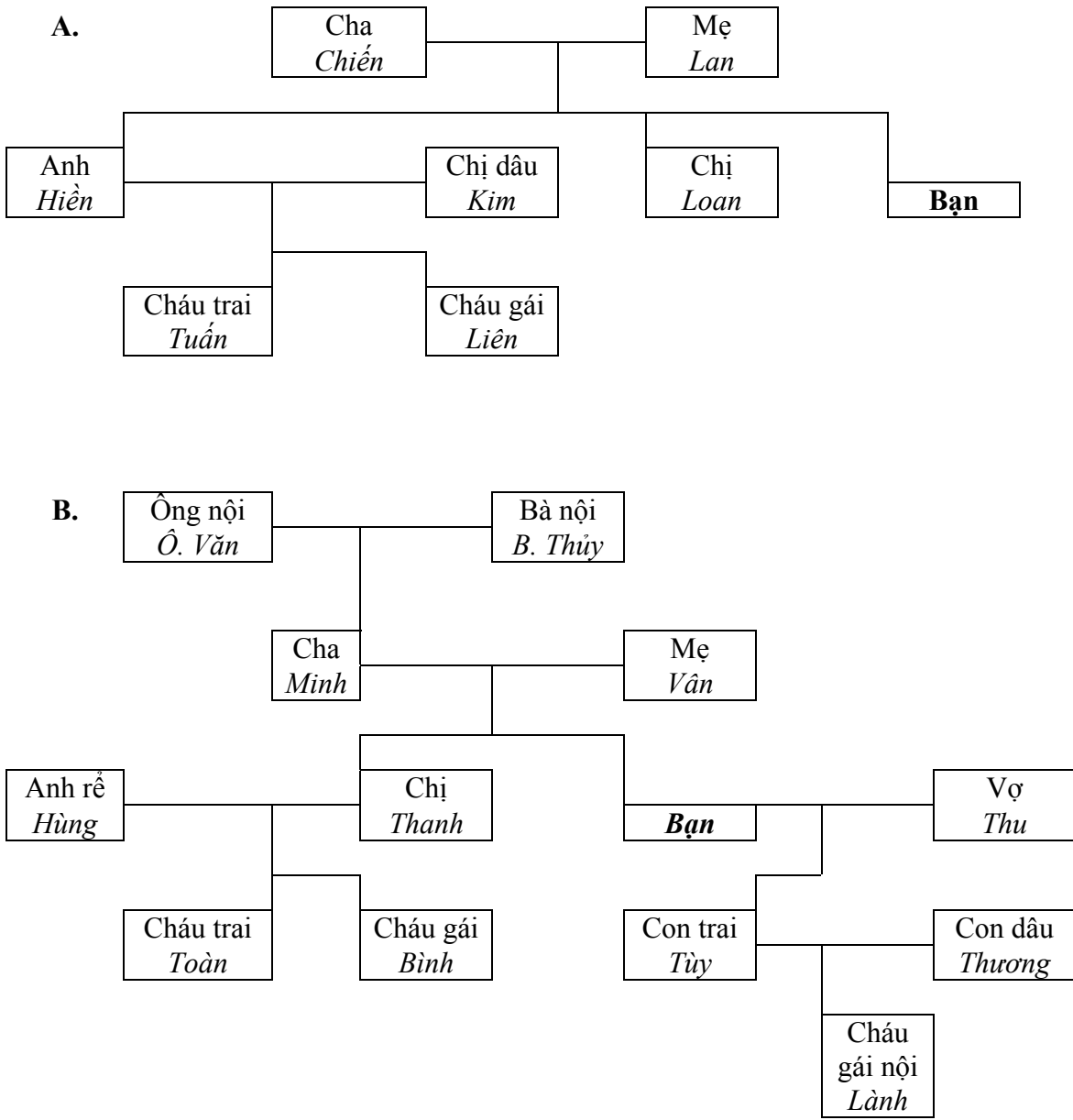
Cultural Note: In the Vietnamese kinship system, men form the core of the family, but women are grafted onto it. Paternal relatives are thus called “*nội*,” “inside kin,” and maternal kin are considered “*ngoại*,” “outside kin.”

B. Your Own Family Tree

Directions: Draw your family tree and write a short description of the relationships between the various people.

II. Practice

Directions: Look at the following family trees and write a short description for each.

Lesson 13: Directions

Content

- Directions

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Give and follow directions

Preparation

- Make copies of Map A and B in section II.B.2

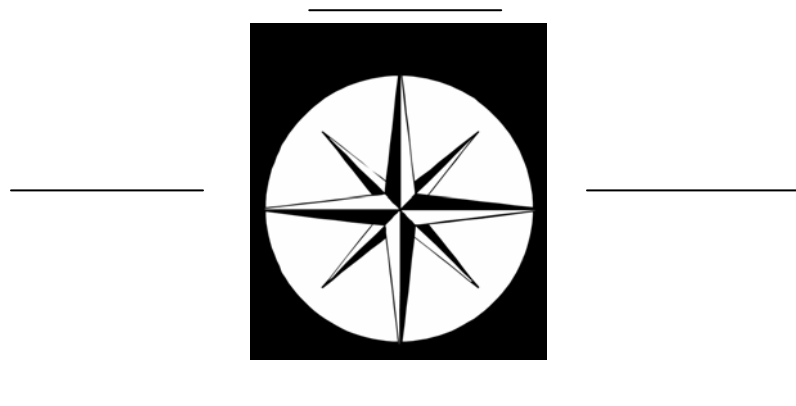
Procedures

I. Location

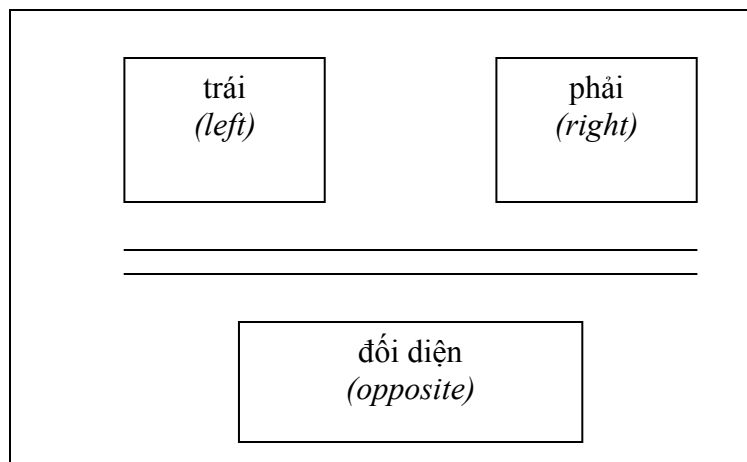
A. Vocabulary

Directions:

1. Place the following words accordingly in the spaces provided: Đông, Tây, Nam, Bắc; then say them aloud.

2. Learn the following vocabulary words, and say them aloud.

3. Use a dictionary to find the definitions for the following vocabulary words.

bệnh viện:

trường học:

bưu điện:

trạm xe buýt:

ngân hàng:

nhà hàng:

hiệu sách:

trạm cảnh sát:

trạm xăng dầu:

B. Practice

Directions:

1. Study the “map” on the following page.

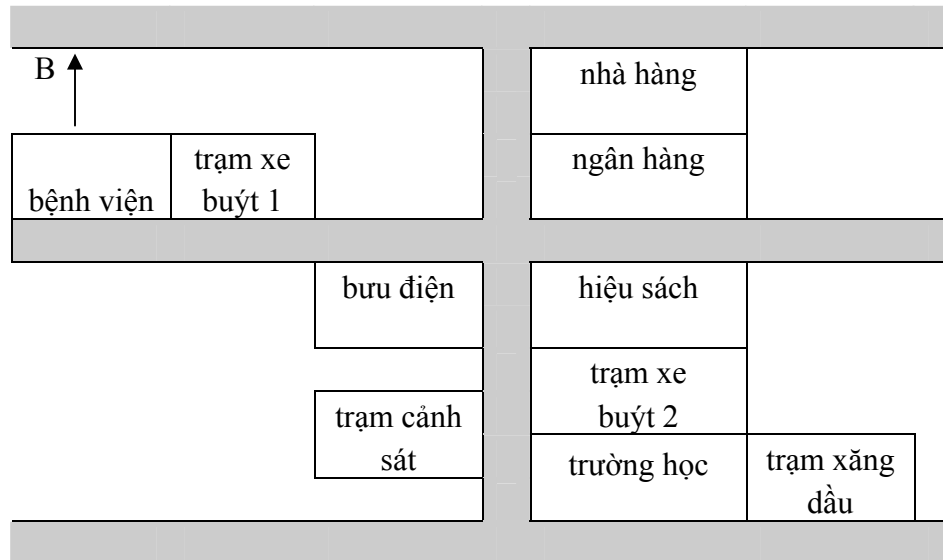
2. Your teacher will ask you where various buildings are on the “map” below.

Answer these questions, then write them down in the provided space. For

example:

Ngân hàng ở đâu?

Ngân hàng ở bên trái trạm xăng dầu.

- a. _____
- b. _____
- c. _____
- d. _____
- e. _____
- f. _____
- g. _____

II. Giving and Following Directions

A. Useful Expressions

Directions:

1. Learn the following phrases.

đi thẳng: *go straight*

quẹo trái: *turn left*

quẹo phải: *turn right*

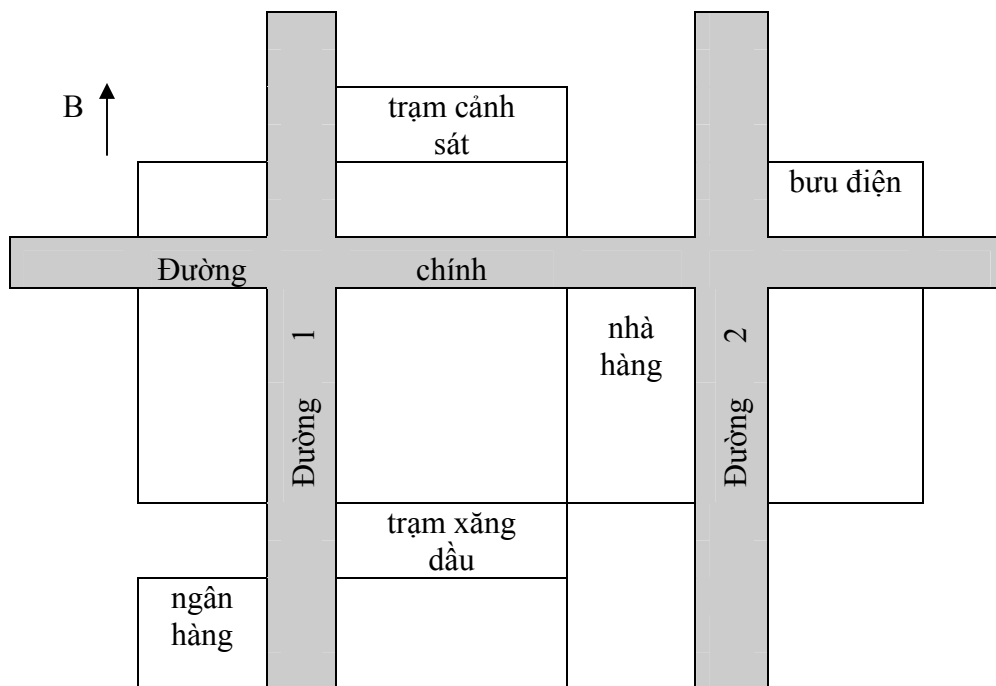
2. Use the map from the previous exercise and take turns giving your teacher or classmate directions from one location to the next.

B. Information Gap

Directions:

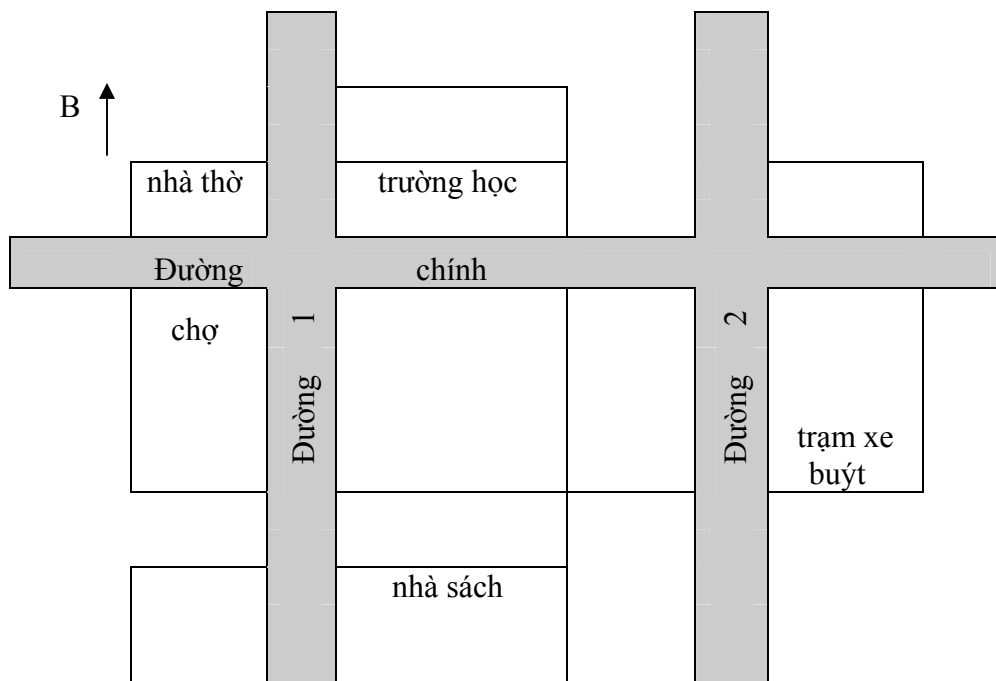
1. You and a classmate will each be given a map (Map A and B) with missing information.
2. Without looking at each other's maps, ask questions to fill in the blanks on your own map.

Map A

<u>Find the following places:</u>	<u>Ask for directions from x to y:</u>
nhà thờ	nhà thờ; nhà hàng
chợ	nhà hàng; chợ
trường học	chợ; bưu điện
trạm xe buýt	bưu điện; ...
nhà sách	

Map B

<u>Find the following places:</u>	<u>Ask for directions from x to y:</u>
nhà hàng	nhà sách; trạm xăng dầu
bưu điện	trạm xăng dầu; trạm xe buýt
trạm xăng dầu	trạm xe buýt; ngân hàng
ngân hàng	ngân hàng; ...
trạm cảnh sát	

Lesson 14: Daily Meals

Content

- Daily meals
- Culinary vocabulary

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Describe his/her daily meals
- Know the basics of making rice

Procedures

I. Daily Meals

A. Vocabulary

Directions:

1. With your teacher learn the following vocabulary.

điểm tâm:

thường:

ăn trưa:

mỗi ngày:

ăn chiều/tối:

dùng/ăn:

tráng miệng:

2. Match each word to its correct definition by filling in the appropriate letter in the provided space.

_____ điểm tâm	a. dessert
_____ ăn trưa	b. a day / every day
_____ ăn chiều/tối	c. normally
_____ tráng miệng	d. to have lunch
_____ thường	e. breakfast
_____ mỗi ngày	f. to have (eat, drink)
_____ dùng/ăn	g. to have dinner
_____ ăn sáng	h. to have breakfast

3. Use three words from the vocabulary and create a simple sentence for each.

For example:

Tôi thường ăn tráng miệng sau mỗi bữa ăn.	<i>I normally have dessert after each meal.</i>
---	---

Cultural Note: In Vietnamese, there are many words for rice. For example: “gạo” is uncooked rice, and “com” is cooked rice. Also, “*Ăn com chưa?*,” which literally means “Have you eaten cooked rice yet?,” is another way of saying hello for Vietnamese.

B. Reading Comprehension

Directions:

- Answer the following questions.
 - How many meals do you have a day?
 - What are these meals?

c. What time do you normally have lunch and dinner?

2. Read the following passage and answer the questions.

Tôi tên Hải. Tôi thường ăn mỗi ngày ba bữa. Buổi sáng, tôi điểm tâm bằng bánh mì với trứng chiên, và uống một ly cà-phê. Trưa và chiều, tôi thường ăn cơm, thịt hoặc cá kho và canh. Và tôi thường tráng miệng với trái cây.

a. Mỗi ngày Hải ăn mấy bữa?

b. Anh ấy thường điểm tâm với những gì?

c. Bữa trưa và chiều, Hải hay ăn gì?

d. Anh ấy có thường tráng miệng với trái cây không?

II. Recipes

A. Making Rice

Directions:

1. Find definitions for the following vocabulary.

chén:

đồ:

đặt:

đội:

bật:

nấu:

2. Follow these instructions.

a. Vo hai chén gạo cho sạch.

b. Đổ gạo vào nồi với bốn chén nước.

- c. Đặt nồi lên bếp, bật lửa mạnh.
- d. Đợi khoảng 20 phút cho cơm chín.

B. Your favorite dishes

Directions:

1. Judging from the pictures, tell your teacher what dish you think you would enjoy the most. Ask your teacher for help with the vocabulary.

Bò bảy món

Chả giò

Cơm tấm

2. With the help of your teacher, explain to your classmate the cooking procedure of your favorite dish.

Lesson 15: Going to the Market

Content

- Shopping at a local market
- Bargaining

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Communicate what he/she wants to a vendor
- Bargain

Preparation

- Bring fruits, vegetables, etc. to class

Procedures

I. How much?

A. Expressions and Vocabulary

Directions:

1. Learn the following expressions.

a. Bao nhiêu?	<i>How much / How many?</i>
b. Bao nhiêu tiền?	<i>How much is it?</i>

2. With the help of your teacher, learn the following vocabulary. In the blank space, brainstorm about other market vocabulary you might need to learn.

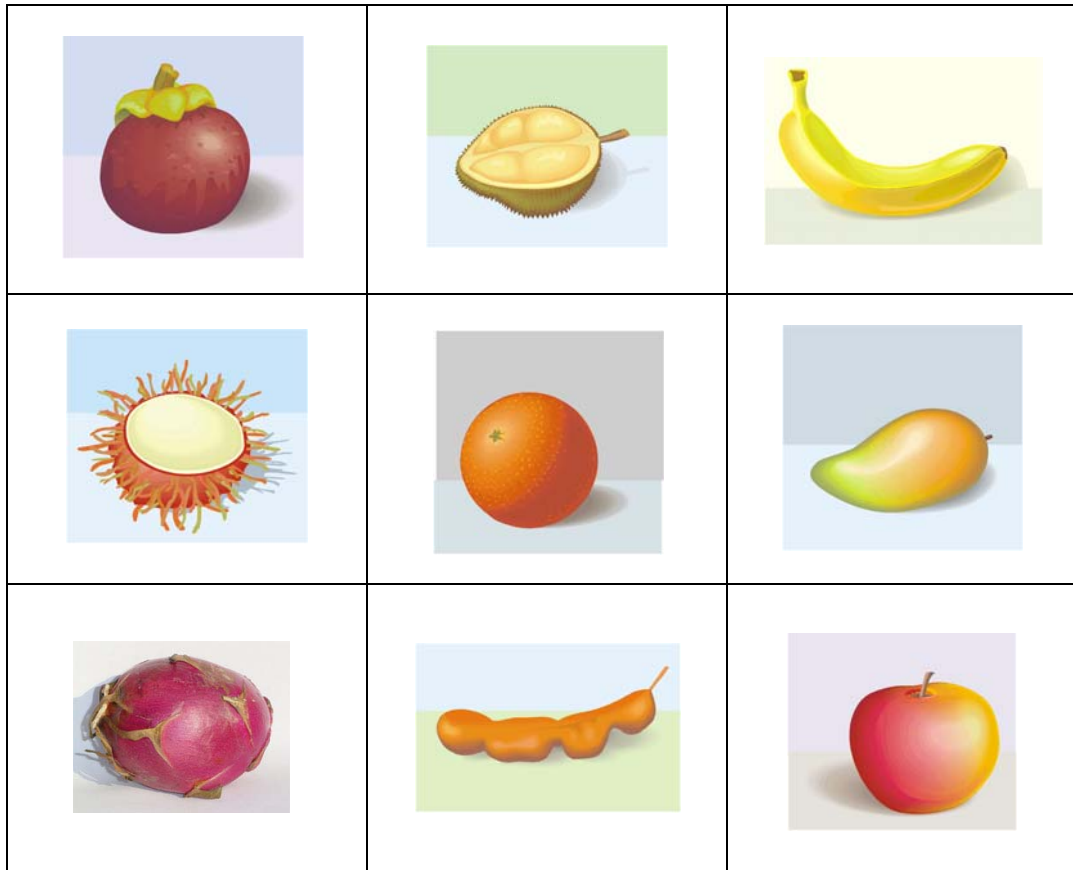
cam	chuối	táo (bom)
măng cụt	me	sầu riêng
chôm chôm	thanh long	xoài
giá	mắc / đắt	rẻ
(giảm) bớt	mua	bán
người mua / khách hàng	người bán	nghìn/ngàn
đồng		

Other market vocabulary:

Practice

Directions: Form as many sentences as you can for all of the fruits below with the words you just learned.

For example: Cam giá bao nhiêu vậy?

II. Bargaining

A. At the Market

Directions: With a classmate or your teacher, take turns and learn the following dialogue.

Người mua: Chào chị. Bao nhiêu một ký cam vậy?

Người bán: Chào anh. Cam này mười nghìn đồng một ký.

Người mua: Mắc quá. Chị bớt được không? Sáu nghìn đồng một ký nhé!

Người bán: Như vậy thì không được. Tám nghìn đồng một ký nhé!

Người mua: Chị bán cho tôi hai ký.

Sau một chốc ..

Người bán: Cam của anh đây.

Người mua: Tiền đây chị.

Người bán: Cảm ơn anh.

Người mua: Không có chi. Chào chị.

Người bán: Chào anh. Lần sau ghé lại nữa nhé!

Cultural Note: Supermarkets are a rarity in Vietnam, as they only exist in a few big cities. For the most part in Vietnam, vendors often travel by foot to a designated central location to sell their goods. Thus, bargaining is an integral part of shopping in Vietnam.

B. Role-play

Directions: With a partner, write a similar dialogue to that in section II.A. In this dialogue, you'll be the buyer and your partner is the vendor. Ask your teacher for help on vocabulary and monetary units. When done, present your dialogue to the class.

Part III: Intermediate/Advanced Lessons

Chapter 6: Introduction to Intermediate/Advanced Lessons

This section is intended for intermediate or advanced learners. At this point in the acquisition process, it is assumed that the learner can understand and participate in simple conversations, and is proficient enough in Vietnamese to begin a more in depth investigation of the target language and culture. In order to help the learner and tutor meet these goals, this section contains fifteen topic-based lessons.

Each lesson has been developed so that the tutor and learner can work their way through the lesson together, completing each activity as it is presented in the lesson. Each lesson provides pre-reading activities for the learner to complete with the tutor before reading the text. Frequently, learners complete activities that introduce and provide practice in new vocabulary, engage in a discussion on the lesson topic with other learners and/or the tutor, and complete other activities designed to help prepare the learner for the text, which is the main component of each lesson.

Learners then read the text and ask their tutor any questions they may have about the content of the passage or any vocabulary that is new to them. Through this discussion with the tutor, the learner can get important feedback and guidance to help understand what is contained in the text.

After reading the text, each lesson provides activities for the learner to complete which help him/her to better process and understand the text. Finally, each lesson provides follow-up activities as well as suggested writing topics that can be assigned for homework.

By working through each lesson, learners must rely on all four language skills (reading, writing, speaking, and listening) to explore and learn about Vietnamese culture. Learners, therefore, will not only improve their overall proficiency in the language, but will also gain important cultural information which will allow them to not only understand and appreciate Vietnamese culture, but also use the language more appropriately and effectively.

Because each lesson follows a similar format, the tutor and learner can quickly become familiar with the procedure of each lesson. Once the tutor and learner are comfortable with this procedure, they can identify new themes and topics for study that relate to the specific goals of the learner. Once these topics have been identified, the tutor can develop relevant texts and the tutorial class can work through these new texts, following the same procedure. In this way, the tutor and learner can work together to help the learner continue to develop all four language skills as well as learn to function in the target culture.

Chapter 7: Lesson Plans

Lesson 1: Ăn Uống

Content

- Eating out in Vietnam

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Order food in a restaurant in Vietnam

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Theo bạn, thức ăn ở các miền của Việt Nam có giống nhau không?
2. Bạn hãy mô tả một vài món ăn Việt Nam mà bạn biết.
3. Theo bạn việc dùng đũa có thuận tiện không? Tại sao?
4. Theo bạn, ở Việt Nam người ta có bo (*tip*) cho người phục vụ trong nhà hàng không? Tại sao (không)?

B. Ý chính

Chỉ dẫn: Đọc bài dưới đây thật nhanh, viết ý chính của mỗi đoạn vào dòng chừa sẵn. Trao đổi câu trả lời với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Thức ăn Việt Nam có những đặc điểm khác nhau từ miền này qua miền khác, tạo nên nét đặc trưng của từng miền, ví dụ như thức ăn ở miền Trung thường có vị cay. Nhìn chung thì thức ăn chính là cơm và các loại canh, các món thịt hoặc cá kho và các món chiên. Khi ngồi ăn chung, mỗi người dùng chén (hay bát), đĩa riêng của mình dù họ có thể dùng chung một món ăn. Trẻ nhỏ thì dùng muỗng thay cho đũa khi ăn. Ở một số nhà hàng hoặc trong một số bữa tiệc, người ta còn dùng dao và nĩa theo cách ăn của người phương Tây.

Ý chính: _____

2. Ở nhà hàng, thực khách thường đọc một thực đơn in trên những tờ giấy cứng, đóng thành cuốn. Thường thì tên các món ăn được viết bằng tiếng Việt. Ở những nhà hàng hay có khách nước ngoài lui tới thì thực đơn còn được viết bằng tiếng nước ngoài, phổ biến là tiếng Anh, Pháp và Hoa. Thường thì khi ăn xong khách không bỏ cho người phục vụ.

Ý chính: _____

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời những câu hỏi sau.

- a. Thức ăn ở các miền khác nhau của Việt Nam như thế nào?
- b. Hãy nêu cách người Việt Nam dùng một số dụng cụ ăn uống được đề cập trong bài.
- c. Thực đơn được trình bày như thế nào?

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn: Thức ăn của người Việt Nam có những đặc điểm khác nhau từ miền này qua miền khác, tạo nên nét đặc trưng của từng miền, ví dụ như thức ăn ở miền Trung thường có vị cay. Nhìn chung thì thức ăn chính là cơm và các loại canh, các món thịt hoặc cá kho và các món chiên. Khi ngồi ăn chung, mỗi người dùng chén (hay bát), đũa riêng của mình dù họ có thể dùng chung một món ăn. Trẻ nhỏ thì dùng muỗng thay cho đũa khi ăn. Ở một số nhà hàng hoặc trong một số bữa tiệc, người ta còn dùng dao và nĩa theo cách ăn của người phương Tây.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn: Chọn một trong các món ăn, dùng từ của bạn để mô tả nó. Bạn làm chung sẽ đoán là bạn đang mô tả món nào.

1

1. Bò bẻm
2. Chả giò
3. Cơm tấm

2

3

C. Bài nhà

Chỉ dẫn:

1. Dưới đây là năm câu tóm tắt phần I.B. Dựa vào đó để đặt những câu này theo đúng thứ tự. Viết câu vào chỗ trống chưa sẵn. Kiểm tra câu trả lời với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

- a.** Người ta có khi cũng dùng dao, nĩa khi ăn.
- b.** Người ta không bo cho người phục vụ.
- c.** Thức ăn các miền không hoàn toàn giống nhau.
- d.** Thực đơn ở nhà hàng ghi bằng tiếng Việt, có khi có cả thực đơn bằng tiếng nước ngoài.
- e.** Mỗi người dùng muỗng, đĩa và chén riêng.

2. Tóm tắt phần I.B. trong sáu đến tám câu.

Lesson 2: Phương Tiện Đi Lại

Content

- Transportation in Vietnam

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Hail a taxi or a “hugging” motorbike (*xe ôm*)

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Ở Mỹ, nếu cần tắc-xi, người ta làm gì?
2. Người ta trả tiền tắc-xi ra sao?
3. Người ta có bo (*tip*) cho tài xế không?
4. Bạn nghĩ ở Việt Nam người ta dùng tắc-xi ra sao?

B. Ý chính

Chỉ dẫn: Đọc bài dưới đây thật nhanh, viết ý chính của mỗi đoạn vào dòng chừa sẵn. Trao đổi câu trả lời với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Xe ôm là một phương tiện đi lại rất độc đáo ở Việt Nam. Phương tiện đi lại này đơn giản chỉ là một chiếc xe gắn máy. Khi cần xe ôm, khách có thể đứng ở vệ đường và ngoắc xe. Nhưng thường thì khi một tài xế xe ôm thấy khách, họ hay mau mắn chào mời. Khách cần thảo luận giá cả trước với tài xế để không bị lấy giá quá cao. Một số tài xế thường lợi dụng việc khách không biết rõ lộ trình để đòi giá cao. Vì vậy trước khi đi, khách nên tìm hiểu khoảng cách và giá tiền cần trả để tránh phải trả tiền quá cao

Ý chính: _____

2. Sau năm 1975, tắc-xi phổ biến ở Việt Nam từ thập niên 90 của thế kỷ 20. Ban đầu chỉ có vài hãng, nay thì có rất nhiều hãng nên giá cả có tính cạnh tranh cao. Tắc-xi phục vụ 24/24.

Ý chính: _____

3. Khi muốn đi tắc-xi, khách có thể gọi điện thoại đến phòng điều hành của một hãng tắc-xi nào đó và xe sẽ tới đón. Khách cũng có thể đứng chờ bên lề đường rồi ngoắc bất kỳ chiếc tắc-xi nào. Dựa vào quãng đường và số tiền hiện trên đồng hồ, khách trả tiền xe. Nếu khách đi thật xa thì thường giá cả sẽ được thảo luận chứ không căn cứ theo đồng hồ tính tiền. Khách có thể bỏ cho tài xế nhưng không bắt buộc.

Ý chính: _____

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời những câu hỏi sau.

- a. Khi cần đi xe ôm, khách làm gì?
- b. Vì sao khách cần biết khoảng cách cần đi trước khi đi xe ôm?
- c. Tại sao giá đi xe tắc-xi ngày nay có tính cạnh tranh cao?
- d. Có phải lúc nào khách cũng trả tiền dựa vào đồng hồ tính tiền không? Nếu không thì khách trả tiền thế nào?

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn: Xe ôm là một phương tiện đi lại rất độc đáo ở Việt Nam.

Phương tiện chỉ đơn giản là một chiếc xe gắn máy. Khi cần đi xe ôm, khách có thể đứng ở vệ đường và ngoắc xe. Nhưng thường thì khi một tài xế chạy xe ôm, họ hay mau mắn chào mời. Khách cần thảo luận giá trước với tài xế để không bị lấy giá quá cao. Một số tài xế thường lợi dụng việc khách không biết rõ lộ trình để đòi giá cao. Vì vậy trước khi đi, khách nên tìm hiểu khoảng cách và giá tiền cần trả để tránh phải trả tiền quá cao.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn: Bạn và giáo viên hoặc bạn cùng lớp chuẩn bị lập một bài hội thoại.

Một người đóng vai người khách và người còn lại đóng vai tài xế xe ôm.

C. Bài nhà

Chỉ dẫn: Tóm tắt phần I.B. trong sáu đến tám câu.

Lesson 3: Trong Thành Phố

Content

- Getting around the city

Objective

By the end of the lesson, the learner will be able to:

- Get around a Vietnamese city using different modes of transportation

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Bạn thích đi lại bằng loại phương tiện nào nhất? Vì sao?
2. Theo bạn, phương tiện đi lại tiện lợi nhất ở các thành phố là gì? Tại sao?

B. Ý chính

Chỉ dẫn: Đọc bài dưới đây thật nhanh, viết ý chính của mỗi đoạn vào dòng chừa sẵn. Trao đổi câu trả lời với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Để đi lại trong thành phố, bạn có thể dùng các phương tiện đi lại công cộng như xe buýt, xe tắc-xi, và thậm chí xe xích-lô, xe ôm. Tùy theo loại phương tiện bạn chọn, bạn sẽ trả chi phí khác nhau. Có lẽ mắc nhất và tiện nghi nhất là xe tắc-xi, và rẻ nhất là xe buýt. Dĩ nhiên bạn cũng có thể đi bộ, nhất là khi

bạn muốn đi dạo hoặc muốn ghé vào nhiều cửa hiệu. Điều đáng lưu ý là Việt Nam không có nhiều phố dành cho người đi bộ vì đa số các lề đường bị tận dụng làm nơi mua bán. Nhưng mọi người đang cố gắng lập lại trật tự các lề đường để có nhiều phố đi bộ hơn.

Ý chính: _____

2. Dĩ nhiên nhiều người có thể chỉ đường cho bạn. Nhưng nếu bạn cầm theo một bản đồ thì thuận tiện hơn. Có lẽ phương tiện đi lại tiện cho bạn nhất là tắc-xi.

Ý chính: _____

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời những câu hỏi sau.

- a. Tại sao đi lại trong thành phố bằng tắc-xi thì tiện lợi nhất?
- b. Tại sao không có nhiều phố đi bộ ở Việt Nam?
- c. Tại sao bạn nên cầm theo bản đồ?

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn: Để đi lại trong thành phố, bạn có thể dùng các phương tiện đi lại công cộng như xe buýt, xe tắc-xi, và thậm chí là xe xích-lô, xe ôm. Tùy theo loại phương tiện bạn chọn, bạn sẽ trả chi phí khác nhau. Có lẽ mắc nhất và cũng là tiện nghi nhất là xe tắc-xi, và chi phí thấp nhất có lẽ là xe buýt. Dĩ nhiên bạn cũng có thể đi bộ, nhất là khi bạn muốn đi dạo hoặc muốn ghé vào nhiều cửa hiệu. Điều đáng lưu ý là Việt Nam không có nhiều phố dành cho người đi bộ vì đa số các lề đường bị tận dụng làm nơi mua bán. Nhưng mọi người đang cố gắng lập lại trật tự các lề đường để có nhiều phố đi bộ hơn.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn: Thường những người dùng lề đường làm nơi mua bán là những người nghèo. Họ làm như vậy vì họ không có chỗ khác. Tuy nhiên, nếu họ làm như vậy lề phố sẽ kém trật tự.

1. Thảo luận vấn đề trên với giáo viên. Nó nghiêm trọng ra sao? Người ta đã làm gì đối với vấn đề này, vv.
2. Cùng bạn chung lớp hãy nghĩ một bảng liệt kê những giải pháp kiến nghị và viết bảng đó dưới đây. Trao đổi ý với cả lớp.

C. Bài nhà

Chỉ dẫn: Chọn một trong những giải pháp bạn đã đề nghị ở trên để viết bài văn nêu lên giải pháp của vấn đề.

Lesson 4: Ở khách sạn

Content

- Hotels in Vietnam

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Reserve a hotel room in Vietnam

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Khi bạn chuẩn bị đi du lịch ra nước ngoài thì bạn quan tâm đến những gì?
2. Theo bạn, những cách nào giúp bạn tìm khách sạn dễ nhất?
3. Khách sạn có phải là nơi nghỉ ngơi tốt nhất khi đi du lịch không? Tại sao?

B. Ý chính

Chỉ dẫn: Đọc bài dưới đây thật nhanh, viết ý chính của mỗi đoạn vào dòng chừa sẵn. Trao đổi câu trả lời với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Là khách du lịch đến Việt Nam cũng như một đất nước nào khác bạn thường quan tâm đến chỗ nghỉ ngơi. Và một trong những chỗ bạn hay nghĩ đến là khách sạn.

Ý chính: _____

2. Ở các thành phố hay các tỉnh thì việc tìm khách sạn không khó lắm. Bạn có thể tìm trong các quyển sách giới thiệu về du lịch Việt Nam. Hoặc đơn giản hơn là khi đến nơi nào đó, bạn có thể nhờ tổng đài điện thoại giới thiệu hoặc nhờ một tài xế xe tắc-xi chở đi tìm.

Ý chính: _____

3. Khi vào khách sạn thì bạn thường sẽ được yêu cầu trình hộ chiếu và giấy kết hôn (nếu bạn đi cùng vợ/chồng). Bạn cần hỏi qua các loại phòng ở như phòng đơn, phòng đôi, phòng có máy lạnh hoặc không, phòng có hệ thống nước nóng và lạnh. Dĩ nhiên là tùy vào loại phòng mà có giá thuê phòng khác nhau. Trong mỗi phòng thường có nội quy khách sạn và có bản hướng dẫn gọi điện thoại. Những khách sạn lớn có thể trang bị thêm hệ thống máy tính có Internet. Một số khách sạn phục vụ ăn sáng miễn phí. Trong quá trình lưu trú ở khách sạn, bạn thường được yêu cầu gửi những món đồ quý giá cho người có trách nhiệm của khách sạn giữ. Nếu bạn có phàn nàn gì thì nhân viên tiếp tân là người bạn cần liên lạc đầu tiên. Khi rời khách sạn, bạn nhớ kiểm tra cẩn thận mọi thứ của bạn.

Ý chính: _____

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời những câu hỏi sau.

- a. Hãy nêu những cách tìm khách sạn.
- b. Có bao nhiêu loại phòng được đề cập trong bài đọc? Hãy kể ra.
- c. Ai giữ những món đồ quý giá của bạn?
- d. Bạn cần kiểm tra gì trước khi rời khách sạn?

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

Là khách du lịch đến Việt Nam cũng như đến một đất nước nào khác thì bạn cũng thường quan tâm đến vấn đề về chỗ nghỉ ngơi. Và một trong những chỗ bạn hay nghĩ đến là khách sạn.

Ở các thành phố hay các tỉnh thì việc tìm khách sạn không khó lắm. Bạn có thể tìm trong các quyển sách giới thiệu về du lịch Việt Nam. Hoặc đơn giản hơn là khi đến nơi nào đó, bạn có thể nhờ tổng đài điện thoại giới thiệu hoặc nhờ một tài xế xe tắc-xi chở đi tìm.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn: Người ta cho rằng để tránh gái mại dâm, nội quy các khách sạn thường yêu cầu khách trình giấy đăng ký kết hôn nếu đôi nam nữ ở chung phòng. Có người phản đối. Bạn nghĩ sao về vấn đề này?

C. Bài nhà:

Chỉ dẫn: Tóm tắt phần I.B. trong sáu đến tám câu.

Lesson 5: Ở Bưu điện

Content

- Post office in Vietnam

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Use the post office in Vietnam

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận:

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Thường bạn đến bưu điện làm gì?
2. Một tuần bạn đến bưu điện mấy lần?

B. Ý chính

Chỉ dẫn: Đọc bài dưới đây thật nhanh, viết ý chính của mỗi đoạn vào dòng chừa sẵn. Trao đổi câu trả lời với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Việc gọi điện thoại quốc tế ở các bưu điện rất dễ dàng. Khi bạn đến bưu điện, nhân viên sẽ đưa cho bạn một phiếu đăng ký gọi điện để tiện sắp xếp thứ tự các cuộc gọi. Sau đó, bạn sẽ được mời ngồi chờ. Tới lượt của bạn, nhân viên sẽ mời bạn vào một buồng điện thoại để đảm bảo sự riêng tư của bạn khi trò

chuyện. Sau khi bạn nói chuyện điện thoại xong, nhân viên sẽ trao cho bạn hóa đơn.

Ý chính: _____

2. Việc gửi thư từ ở bưu điện rất thuận tiện. Khi gửi thư trong vòng nước Việt Nam, người gửi chỉ cần ghi rõ địa chỉ của người gửi và người nhận, dán tem và bỏ thư vào thùng thư. Còn khi gửi ra nước ngoài thì người gửi đến gặp nhân viên bưu điện để hỏi cước phí cho chính xác. Sau khi cân thư nhân viên sẽ cho bạn biết cước phí bao nhiêu. Sau khi trả tiền xong, người gửi có thể tự mình bỏ thư vào thùng thư hoặc nhân viên bưu điện sẽ trực tiếp nhận thư.

Ý chính: _____

3. Khi gửi bưu phẩm, người gửi nhất thiết phải đến gặp nhân viên bưu điện để họ cân bưu phẩm và quyết định mức cước mà khách cần trả. Khách trả tiền và nhân viên bưu điện chịu trách nhiệm gửi bưu phẩm đi.

Ý chính: _____

4. Dĩ nhiên, khách có thể yêu cầu gửi thư, bưu thiếp, bưu phẩm theo các dạng gửi khác nhau: thường, nhanh, đảm bảo, v.v. Tùy theo cách gửi mà chi phí gửi sẽ khác nhau.

Ý chính: _____

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời những câu hỏi sau.

- a. Bạn có thể đến bưu điện để làm những việc gì?
- b. Hãy nêu các bước bạn cần làm để gọi điện thoại.
- c. Cuộc gọi của bạn được trả tiền như thế nào?
- d. Để gửi các thư, bưu kiện v.v., bạn làm gì?

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn: Việc gọi điện thoại ở các bưu điện rất dễ dàng. Khi bạn đến bưu điện, nhân viên sẽ đưa cho bạn một phiếu đăng ký gọi điện để tiện sắp xếp thứ tự các cuộc gọi. Sau đó, bạn sẽ được mời ngồi chờ. Tới lượt của bạn, nhân viên sẽ mời bạn vào một buồng điện thoại để đảm bảo sự riêng tư của bạn khi trò chuyện. Sau khi bạn nói chuyện điện thoại xong, nhân viên sẽ trao hóa đơn cho bạn.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn: Theo bạn, e-mail có nhanh và tiện hơn thư tay không?

C. Bài nhà

Chỉ dẫn: Viết sáu đến tám câu để tóm tắt phần I.B.

Lesson 6: Ở Công ty Du lịch

Content

- Travel agencies in Vietnam

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Book a tour at a travel agency in Vietnam

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau.

1. Bạn có thể tìm thông tin về những nơi tham quan ở Việt Nam ở đâu?
2. Thường các công ty du lịch ở Mỹ cung cấp những thông tin gì cho khách hàng?

B. Ý chính

Chỉ dẫn: Đọc bài dưới đây thật nhanh, viết ý chính của mỗi đoạn vào dòng chừa sẵn. Trao đổi câu trả lời với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Khi bạn đến Việt Nam, bạn có thể tham quan được nhiều nơi: các danh thắng từ Bắc chí Nam, các viện bảo tàng, các khu du lịch sinh thái v.v. Có thể trước khi đến Việt Nam, bạn đã chọn cho mình những nơi tham quan. Nhưng dĩ

nhien bạn có thể đến các công ty du lịch của Việt Nam để hỏi thêm thông tin hoặc để bắt đầu hoạch định một chuyến du lịch.

Ý chính: _____

2. Các công ty du lịch thông thường nằm ở trung tâm thành phố hoặc thị xã. Các nhân viên du lịch tiếp đón khách hàng rất ân cần, và trong số đó có nhiều người biết tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Hoa. Họ sẽ rất vui nếu bạn cũng biết nói tiếng Việt. Các nhân viên sẽ cung cấp cho bạn những thông tin cần thiết về chuyến đi mà bạn muốn, như phương tiện, thời gian, nơi nghỉ, và việc ăn uống nữa, qua những tờ rơi. Sau mỗi chuyến đi thường khách hay thưởng cho hướng dẫn viên một số tiền nhưng không bắt buộc.

Ý chính: _____

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời những câu hỏi sau.

- a. Bạn có thể tham quan những nơi nào ở Việt Nam?
- b. Các công ty du lịch thường nằm ở đâu?
- c. Các công ty du lịch sẽ cung cấp những thông tin gì cho bạn?

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn: Khi bạn đến Việt Nam, bạn có thể tham quan được nhiều nơi: các danh thắng từ Bắc chí Nam, các viện bảo tàng, các khu du lịch sinh thái v.v. Có thể trước khi đến Việt Nam, bạn đã chọn cho mình những nơi sẽ tham quan. Nhưng dĩ nhiên bạn có thể đến các công ty du lịch của Việt Nam để hỏi thêm thông tin hoặc để bắt đầu hoạch định một chuyến du lịch.

B. Thảo luận:

Chỉ dẫn: Với bạn cùng lớp, hãy viết một bài hội thoại giữa một người khách và một nhân viên công ty du lịch. Viết bài hội thoại vào chỗ trống dưới đây, thực hành và thể hiện bài hội thoại trước lớp.

C. Bài nhà:

Chỉ dẫn: Tóm tắt phần I.B. trong sáu đến tám câu.

Lesson 7: Mua sắm

Content

- Shopping in Vietnam

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Shop and bargain in Vietnam

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau.

1. Bạn có bao giờ trả giá khi mua sắm ở Mỹ không? Nếu có, thì vào những trường hợp nào?
2. Bạn trả giá ra sao?
3. Khi đi du lịch nước ngoài, bạn nghĩ bạn sẽ phải trả giá khi mua sắm không?
Tại sao?

B. Ý chính

Chỉ dẫn: Đọc bài dưới đây thật nhanh, viết ý chính của mỗi đoạn vào dòng chừa sẵn. Trao đổi câu trả lời với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Khi đi du lịch bạn thường thích mua sắm những món đồ kỷ niệm hoặc bạn mua vài thứ bạn cần như thức ăn, nước uống hay trái cây. Mua sắm ở những nơi khác nhau sẽ cho bạn những kinh nghiệm khác nhau. Và một trong những hiện tượng thường thấy ở các nơi mua bán là chuyện trả giá.

Ý chính: _____

2. Các cửa hiệu lớn thường trưng bày những sản phẩm kèm theo giá. Điều thú vị là ngay cả khi một số món hàng có ghi giá, bạn vẫn có thể trả giá thấp hơn.

Ý chính: _____

3. Còn khi bạn đến các cửa hiệu nhỏ và đặc biệt là khi bạn ở chợ, nhiều mặt hàng không được ghi giá. Đa số người bán sẽ nói giá cao hoặc thậm chí rất cao, nhất là khi họ thấy người nước ngoài. Nếu bạn biết trước điều đó thì bạn có thể trả giá. Bạn có thể thử trả nửa giá mà họ nói, rồi tăng dần cho đến khi cả bạn và người bán cảm thấy thuận mua vừa bán. Có khi bạn không mua vì thấy món hàng rất mắc so với bạn nghĩ, và bạn đã trả giá không thành công. Bạn có thể quay lưng đi thì người bán lại mời bạn quay lại mua với giá bạn đã trả. Nếu bạn đi cùng một người địa phương quen biết với bạn thì có thể việc mua bán thuận lợi hơn.

Ý chính: _____

C. Đọc hiểu

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời những câu hỏi sau.

- a. Các sản phẩm được trưng bày ở các cửa hiệu lớn như thế nào?
- b. Tại sao các cửa hiệu nhỏ thường không để giá hàng hóa?
- c. Hãy nêu vài việc bạn làm khi bạn trả giá.

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn: Khi bạn đến các cửa hiệu nhỏ và đặc biệt là khi bạn ở chợ, nhiều mặt hàng không được ghi giá cho nên bạn thường hỏi người bán để biết giá. Đa số người bán sẽ nói giá cao hoặc thậm chí rất cao, nhất là khi họ thấy người nước ngoài hỏi đến. Nếu bạn biết trước điều đó thì bạn có thể trả giá. Bạn có thể thử trả $\frac{1}{2}$ giá họ nói rồi tăng dần cho đến khi cả bạn và người bán cảm thấy thuận mua vừa bán. Có khi bạn không đồng ý mua vì thấy món bạn cần mua mắc rất nhiều so với bạn nghĩ và bạn đã thử trả giá không thành công, bạn quay lưng đi thì người bán lại mời bạn quay lại mua với giá bạn đã trả. Nếu bạn đi cùng một người địa phương quen biết với bạn thì có thể việc mua bán thuận lợi hơn.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn: Với bạn cùng lớp, hãy viết một bài hội thoại giữa một người khách và một người bán hàng ở một chợ nhỏ. Viết bài hội thoại vào chỗ trống dưới đây, thực hành và thể hiện bài hội thoại trước lớp.

C. Bài nhà:

Chỉ dẫn: Tóm tắt phần I.B. trong sáu đến tám câu.

Lesson 8: Gia đình Việt Nam

Content

- Vietnamese family structure

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Understand the structure of a Vietnamese family

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Theo bạn cách đây 30 năm, loại gia đình nào phổ biến nhất ở Việt Nam? Tại sao?
2. Loại gia đình nào phổ biến nhất ở Việt Nam hiện nay? Có giống như cách đây 30 năm không? Tại sao (không)?
3. Bạn thích sống trong loại gia đình nào? Gia đình đa thế hệ hay gia đình hạt nhân? Giải thích.

B. Đọc thầm lặng

Chỉ dẫn: Thầm lặng đọc bài dưới đây.

Những năm trước 1980, gia đình Việt Nam thường rất đông thành viên và thường là gia đình đa thế hệ, có thể tới ba hoặc bốn thế hệ, như ông bà sống chung với con cháu. Anh chị em sau khi lập gia đình có thể ra ở riêng một nơi nào đó. Người con cả hoặc con út thường chăm sóc cha mẹ già, và họ thường ở với cha mẹ của họ. Các gia đình nhỏ thường tập hợp lại với nhau vào dịp Tết hay những đám tiệc, như đám hỏi, đám cưới, đám tang, đám giỗ, và đám đầy tháng hay tôi tôi (thôi nôi) của mấy trẻ nhỏ. Ngoài ra, mỗi dịp mùa màng gia đình cũng tụ họp lại để giúp đỡ nhau.

Ngày nay kích cỡ của gia đình Việt Nam thay đổi rất lớn. Mỗi gia đình chỉ có một hoặc hai con. Ở vùng nông thôn, vẫn còn có những gia đình đông con nhưng loại gia đình này đang giảm rất nhiều. Con cái lớn lên thường không ở chung cha mẹ nhiều: có người đi học đại học hay các trường dạy nghề rồi ở lại ký túc xá, thi thoảng về thăm cha mẹ. Còn người đã lập gia đình riêng thường không ở chung cha mẹ. Một phần vì cha mẹ họ ở nông thôn, còn bản thân họ thì có nghề nghiệp ở các thành phố lớn. Có một số người muốn đón cha mẹ mình về thành phố ở chung nhưng không thực hiện được vì cha mẹ họ không muốn rời xa quê, và họ không thích cuộc sống bận rộn và cô độc ở thành phố. Cũng vì vậy, đôi khi có những mâu thuẫn trong cuộc sống: con cái không về thăm cha mẹ được thường xuyên làm cha mẹ hay buồn và có khi trách móc; còn con cái muốn cha mẹ dọn đến ở chung thì cha mẹ không thích.

Còn những gia đình ở các thành phố lớn thì con cái sau khi lập gia đình riêng cũng không ở chung cha mẹ vì nhà của họ thường nhỏ và sinh hoạt khó khăn, hơn nữa họ không có thời gian sinh hoạt chung và dễ có mâu thuẫn.

Dù thế nào đi nữa người Việt Nam rất tôn trọng ý nghĩa của gia đình. Gia đình là nơi họ nghĩ tới nhiều nhất mỗi khi họ đi đâu xa.

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời các câu hỏi sau.

- a. Loại gia đình nào phổ biến ở Việt Nam trước những năm 1980? Nêu ba đặc tính quan trọng của loại gia đình đó.
- b. Vào dịp nào gia đình người Việt Nam tụ họp với nhau?

- c. Tại sao số người trong nhiều gia đình Việt Nam giảm đáng kể?
 - d. Tại sao một số người không thích sống chung cha mẹ sau khi thành hôn?
 - e. Tại sao một số cha mẹ không thích sống chung với con cái?
 - f. Gia đình đóng vai trò quan trọng như thế nào trong cuộc sống của một người Việt Nam?
3. Gạch dưới tất cả các câu có từ “có”, và khoanh tròn những câu có cấu trúc “muốn + Động từ”.
4. Cùng với giáo viên hoặc bạn cùng lớp thảo luận cách sử dụng những cấu trúc này. Nếu có thời gian, ôn tập và sử dụng những cấu trúc này.

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

Những năm trước 1980, gia đình Việt Nam thường rất đông thành viên và thường là gia đình đa thế hệ, có thể tới ba hoặc bốn thế hệ, như ông bà sống chung với con cháu. Anh chị em sau khi lập gia đình có thể ra ở riêng một nơi nào đó. Người con cả hoặc con út thường chăm sóc cha mẹ già, và họ thường ở với cha mẹ của họ. Các gia đình nhỏ thường tập hợp lại với nhau vào dịp Tết hay những đám tiệc, như đám hỏi, đám cưới, đám tang, đám giỗ, và đám đầy tháng hay thôi nôi (thôi nôi) của mấy trẻ nhỏ. Ngoài ra, mỗi dịp mùa màng gia đình cũng tụ họp lại để giúp đỡ nhau.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn:

1. Viết một bài văn ngắn, trả lời câu hỏi sau rồi mang vào lớp trao đổi ý kiến.

Đề tài: Người Việt Nam cho rằng nếu con cái không vâng lời cha mẹ thì đó là những người con hư. Bạn nghĩ gì về ý kiến này?

2. Nhờ giáo viên đọc bài văn của bạn hoặc trao đổi bài văn với bạn cùng lớp.

Thảo luận và trả lời những câu hỏi sau cho từng bài văn.

- a. Ý chính của bài văn là gì?
- b. Tác giả có cung cấp ý thuyết phục để bảo vệ ý mình không? Đó là những ý gì?
- c. Có câu nào không rõ nghĩa không? Nếu có, viết những câu đó ra. Thảo luận với tác giả để biết ý tác giả khi viết những câu đó.

Lesson 9: Những Sự kiện Quan trọng (1)

Content

- Important events

Objectives

By the end of the lesson, the learner will

- Have a better grasp of important events for a Vietnamese

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Hãy liệt kê các sự kiện mà bạn nghĩ là quan trọng trong đời người.
2. Tên của bạn có ý nghĩa gì không? Theo bạn cha mẹ nên dùng tên đẹp hay tên xấu để đặt cho con mình? Tại sao?
3. Theo bạn, nếu cha mẹ dùng tên xấu để đặt cho con thì khi lớn lên người con sẽ dùng tên đó không? Tại sao (không)?
4. Cha mẹ bạn có tổ chức một bữa tiệc cho bạn khi bạn tròn một tháng tuổi không? Và một tuổi không? Nếu có thì họ đã làm gì?

B. Đọc thầm lặng

Chỉ dẫn: Thầm lặng đọc bài dưới đây.

Mỗi người Việt Nam thường có những sự kiện quan trọng sau đây diễn ra trong đời họ.

1. Sinh nhật và Đặt Tên

Thường thì cha mẹ hay đặt tên cho con mình bằng những cái tên mang một ý nghĩa tốt đẹp. Có khi đó là niềm hy vọng của cha mẹ về con cái mình. Ví dụ, cha mẹ của Nguyễn Thành Danh mong con họ sau này sẽ công thành danh toại.

Nhưng đó là những cái tên được ghi trong giấy khai sinh, còn ở nhà người ta hay gọi con cái mình bằng những cái tên nghe rất giản dị và có khi xấu, như Đẹt, vì họ nghĩ như vậy con họ sẽ dễ nuôi. Khi đứa trẻ lớn lên, cha mẹ thường đổi sang gọi tên chính thức vì có khi tên xấu quá người con sẽ mặc cảm với mọi người.

Một điều mà cha mẹ hay để ý là khi đặt tên con cái, họ sẽ tìm hiểu để tránh đặt tên con trùng với một người lớn nào đó trong gia đình nội ngoại để tránh bị trách.

2. Đám đầy tháng

Khi đứa trẻ được tròn một tháng tuổi, ông bà, cha mẹ hay tổ chức một bữa cơm hay bữa tiệc gọi là đám đầy tháng. Trong đám này, cha mẹ sẽ cầu xin thần linh che chở con mình khỏi những nguy hiểm mà trẻ sơ sinh có thể gặp phải. Những người bà con, bạn hữu của cha mẹ đứa trẻ được mời đến dự bữa cơm hoặc bữa tiệc đó. Đứa trẻ được tặng quà và được chúc những điều tốt lành.

3. Đám tôi tôi hay thôi nôi

Nhiều người cho rằng từ đúng để gọi đám này là “tôi tôi”, nhưng do thói quen nhiều người vẫn gọi là “thôi nôi”.

Trong đám này, ông bà cha mẹ tổ chức bữa tiệc, cúng các thần linh và cảm tạ họ đã bảo bọc, chở che cho đứa trẻ.

Giây phút vui nhất trong bữa tiệc là thời điểm đứa trẻ chọn một món đồ thể hiện nghề nghiệp tương lai của đứa bé trong một cái khay, như cái kéo để chỉ nghề thợ may. Người ta hồi hộp chờ xem bé bắt món gì. Ngày nay, nhiều người không tin vào điều đó nhưng cũng rất hồi hộp chờ đợi giây phút này. Đứa trẻ được tặng nhiều quà trong ngày này.

(Tiếp tục ở bài sau)

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời các câu hỏi sau.

- a.** Những (loại) tên nào người Việt Nam hay dùng để đặt cho con cái họ?
- b.** Tạo sao người ta dùng cả tên đẹp và xấu để đặt cho con?
- c.** Tại sao đám đầy tháng và đám tôi tôi được tổ chức? Những đám này được tổ chức ra sao?
- d.** Trong đám tôi tôi, giây phút đặc biệt nhất là gì? Mô tả giây phút đó.

3. Gạch dưới tất cả câu bị động.

4. Dùng gợi ý cho sẵn để viết câu dạng bị động.

Ví dụ: học sinh giỏi / tặng thưởng

Các bạn học sinh giỏi được tặng thưởng.

- a.** học sinh lười / thầy cô/ phê bình.
- b.** bạn vào nhà ai / giày dép / để / bên ngoài
- c.** sách này / ông Nguyễn Tuân / viết
- d.** bữa tiệc / tổ chức / linh đình.
- e.** phạm luật / phạt.

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

Thường thì cha mẹ hay đặt tên cho con mình bằng những cái tên mang một ý nghĩa tốt đẹp. Có khi đó là niềm hy vọng của cha mẹ về con cái mình. Ví dụ, cha mẹ của Nguyễn Thành Danh mong con họ sau này sẽ công thành danh toại.

Nhưng đó là những cái tên được ghi trong giấy khai sinh, còn ở nhà người ta hay gọi con cái mình bằng những cái tên nghe rất giản dị và có khi xấu, như Đẹt, vì họ nghĩ như vậy con họ sẽ dễ nuôi. Khi đứa trẻ lớn lên, cha mẹ thường đổi sang gọi tên chính thức vì có khi tên xấu quá người con sẽ mặc cảm với mọi người.

Một điều mà cha mẹ hay để ý là khi đặt tên con cái, họ sẽ tìm hiểu để tránh đặt tên con trùng với một người lớn nào đó trong gia đình nội ngoại để tránh bị trách.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn:

1. Viết một bài văn ngắn, trả lời câu hỏi sau rồi mang vào lớp trao đổi ý kiến.

Đề tài: Bạn nghĩ gì về cách người Việt Nam đặt tên cho con họ?

- 2.** Nhờ giáo viên đọc bài văn của bạn hoặc trao đổi bài văn với bạn cùng lớp.

Thảo luận và trả lời những câu hỏi sau cho từng bài văn.

- a.** Ý chính của bài văn là gì?
- b.** Tác giả có trả lời từng câu hỏi không?
- c.** Bạn thích cái gì của bài văn nhất? Tại sao? Phần nào bạn đồng tình? Có phần nào bạn không đồng tình không? Đó là những phần nào?
- d.** Những phần nào gây khó hiểu cho bạn?
- e.** Có gì khác bạn muốn biết không? Hỏi tác giả hai, ba câu hỏi.

Lesson 10: Những Sự kiện Quan trọng (2)

Content

- Important events for a Vietnamese

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Understand the series of important events for a Vietnamese

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Ở nước bạn đám cưới được tổ chức như thế nào?
2. Ở nước bạn cô dâu có ở nhà chú rể một thời gian không? Nếu có thì tại sao?
Đó có phải là truyền thống không?
3. Ở nước bạn một đám tang kéo dài bao lâu?
4. Ở nước bạn người ta có tổ chức giỗ không? Người ta làm gì vào ngày giỗ?

B. Đọc thầm lặng

Chỉ dẫn: Thầm lặng đọc bài dưới đây.

1. Đám cưới

Đây được xem là sự kiện quan trọng nhất trong đời người, là một thay đổi lớn trong cuộc sống của mỗi người.

Ngày xưa, hôn nhân thường do cha mẹ sắp đặt; còn ngày nay nam nữ được tự do yêu thương nhau và quyết định lập gia đình với nhau. Tuy nhiên, phần lớn các đám cưới vẫn diễn ra theo cách truyền thống.

Thường đám cưới theo truyền thống diễn ra ở cả nhà cô dâu và chú rể. Những người theo đạo Phật hoặc các tôn giáo khác thường chỉ tổ chức lễ cưới tại nhà; những người theo đạo Thiên Chúa còn đến nhà thờ để làm lễ.

Ngày xưa sau khi cưới nhau, cô dâu sẽ ở nhà chồng một thời gian hoặc có khi cả đời. Do phần lớn các đôi vợ chồng trẻ ngày nay bận rộn công việc, cô dâu ít khi về nhà chồng để làm dâu. Tuy nhiên, đôi nam nữ vẫn dành một số ngày để thăm bà con họ hàng hai bên. Ngoài ra, nhiều người thích có tuần trăng mật – điều này rất khác với ngày xưa.

2. Đám tang

Cái chết của bất kỳ ai dĩ nhiên là những giờ phút đau buồn nhất của gia đình họ. Thường khi một người mới qua đời, người ta thường đi xem bói để xem giờ tử liệm và hạ huyệt. Vì vậy, thường thì đám tang diễn ra trong đôi ba ngày, nhưng cũng có đám diễn ra lâu hơn, có khi gần một tuần lễ. Những người thân cố gắng tề tựu đông đủ trước giờ tử liệm để nhìn mặt người thân lần cuối. Đám tang của người theo đạo Thiên Chúa thường kết thúc bằng việc mang quan tài người chết đến nhà thờ cầu nguyện và sau đó đem chôn hay hỏa thiêu.

Ngày nay, chuyện hỏa thiêu không còn xa lạ với người Việt Nam và người ta chấp nhận hình thức này.

Ở Việt Nam có những nghĩa địa chung và có những nghĩa địa nhỏ của các gia đình để chôn cất người trong dòng họ.

3. Đám giỗ

Hàng năm đến ngày kỷ niệm người thân trong gia đình qua đời, người ta tổ chức đám giỗ. Khi tổ chức đám giỗ người ta thường làm các loại thức ăn và các loại bánh truyền thống để cúng kiến. Đây cũng là dịp để gia đình sum họp.

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời các câu hỏi sau.

- a. Một đám cưới tiêu biểu được tổ chức thế nào?
- b. Sự khác biệt lớn trong đời sống cô dâu sau ngày cưới giữa ngày nay và ngày xưa là gì?
- c. Tại sao người ta cố gắng hiện diện trong giây phút người thân được tẩm liệm?
- d. Một đám giỗ thường được tổ chức ra sao?

3. Gạch dưới những câu có từ liên kết “còn”.

4. Dùng những gợi ý cho sẵn để viết câu dạng bị động.

Ví dụ: học sinh giỏi / tặng thưởng; học sinh lười / phạt

Các bạn học sinh giỏi được tặng thưởng, **còn** các bạn học sinh lười thì bị phạt.

- a. vợ tôi / thích / TV / tôi / thích / radio
- b. sách này / ông Nguyễn Tuân / viết / sách kia / Ngô Tất Tố.
- c. người theo đạo Chúa / tổ chức / đám cưới / đám tang / ở nhà / nhà thờ.
- d. hỏa thiêu / không / xa lạ / người Việt Nam / chấp nhận.

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

Cái chết của bất kỳ ai dĩ nhiên là những giờ phút đau buồn nhất của gia đình. Thường khi một người mới qua đời, người ta thường đi xem bói để xem giờ tửm liệm và hạ huyệt. Vì vậy, thường thì đám tang diễn ra trong đôi ba ngày, nhưng cũng có đám diễn ra lâu hơn, có khi gần một tuần lễ. Những người thân cố gắng tề tựu đông đủ trước giờ tửm liệm để nhìn mặt người thân lần cuối.

Đám tang của người theo đạo Thiên Chúa thường kết thúc bằng việc mang quan tài người chết đến nhà thờ cầu nguyện và sau đó đem chôn hay hỏa thiêu.

Ngày nay, chuyện hỏa thiêu không còn xa lạ với người Việt Nam và người ta chấp nhận hình thức này.

Ở Việt Nam có những nghĩa địa chung và có những nghĩa địa nhỏ của các gia đình để chôn cất người trong dòng họ.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn:

1. Viết một bài văn ngắn trả lời câu hỏi sau và trao đổi ý kiến với lớp.

Đề bài: Bây giờ bạn đã biết một số sự kiện quan trọng trong đời một người Việt Nam. Trong những sự kiện đó, theo bạn sự kiện nào là quan trọng nhất? Giải thích.

2. Nhờ giáo viên đọc bài văn của bạn hoặc trao đổi bài văn với bạn cùng lớp.

Thảo luận và trả lời những câu hỏi sau cho từng bài văn.

- a.** Ý chính của bài văn là gì?
- b.** Tác giả có trả lời từng câu hỏi không?
- c.** Bạn thích nhất phần nào của bài văn? Tại sao? Phần nào bạn đồng tình?
Có phần nào bạn không đồng tình không? Đó là những phần nào?
- d.** Những phần nào gây khó hiểu cho bạn?
- e.** Có gì khác bạn muốn biết không? Hỏi tác giả hai, ba câu hỏi.

Lesson 11: Hôn nhân

Content

- Marriage

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Understand the traditions of a Vietnamese wedding

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Mô tả những gì bạn thấy trong ảnh sau.

B. Đọc thầm lặng

Chỉ dẫn: Thầm lặng đọc bài dưới đây.

Ngày xưa, hôn nhân ở Việt Nam thường do cha mẹ sắp đặt. Đó là hình thức hôn nhân do sắp đặt. Thường có một người, thường là phụ nữ lớn tuổi, đủ vợ đủ chồng, đứng ra làm may cho hai họ. Có khi cha mẹ của chàng trai và cô gái là bạn hữu của nhau, và họ muốn cưới, gả con họ để thắt chặt thêm tình thân hữu đó. Cô dâu và chú rể đôi lúc chỉ thực sự biết nhau từ ngày dạm hỏi.

Ngày nay, nam nữ tự tìm đến nhau và yêu nhau do tự nguyện. Sau một thời gian yêu nhau, chàng trai nhờ cha mẹ mình mang trầu cau, rượu, bánh v.v. sang nhà gái để hỏi cưới. Có khi vào ngày hỏi cưới này thì cha mẹ hai bên mới biết nhau. Sau khi hai gia đình đồng ý cho hai trẻ cưới nhau, họ sẽ đi gặp một thầy bói để nhờ người này định ngày làm lễ hỏi và lễ cưới.

Trong lễ hỏi, nhà trai sẽ tặng cô dâu một số nữ trang. Đôi nam nữ sẽ mang nhẫn cưới cho nhau, gọi cha mẹ đôi bên bằng “cha, mẹ” và xem thân bằng quyến thuộc của người bạn đời của mình là thân nhân. Nhà gái đứng ra tổ chức tiệc hỏi còn nhà trai thì lo chi phí của bữa tiệc đó bằng một số tiền thường là do nhà trai tự quyết định.

Lễ cưới được tổ chức sau đó một thời gian, có gia đình thích tổ chức theo nghi lễ truyền thống, có gia đình tổ chức theo hình thức hiện đại. Thậm chí có gia đình thích tổ chức theo cả hai hình thức. Dù theo bất kỳ hình thức nào thì người theo đạo Phật cũng có phần cô dâu chú rể cùng vái lạy bàn thờ tổ tiên hai họ; còn người theo đạo Chúa thì đến nhà thờ làm lễ. Đôi khi nhà gái cho cô dâu một số tài sản gọi là của hồi môn.

Các gia đình ở nông thôn thường tổ chức tiệc tại nhà, kể cả nhà trai và nhà gái. Khi rước dâu về, nhà trai đãi tiệc cho nhà gái, lối xóm bà con đến phụ làm

đám rất là vui vẻ. Còn ở thành thị người ta tổ chức tiệc ở nhà hàng, tuy có gọn gàng hơn nhưng không vui bằng tổ chức tiệc tại nhà vì thời gian tổ chức bị giới hạn.

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời các câu hỏi sau.

- a. Ngày xưa hôn nhân được sắp đặt ra sao?

- b. Ngày nay, khi đôi nam nữ muốn đi đến hôn nhân, họ trải qua những bước nào?
- c. Mô tả một lễ hỏi.
- d. Mô tả một lễ cưới.
- e. Liệt kê những nơi người ta tổ chức tiệc cưới.

3. Gạch dưới những trạng từ.

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

Ngày xưa, hôn nhân ở Việt Nam thường do cha mẹ sắp đặt. Đó là hình thức hôn nhân do sắp đặt. Thường có một người, thường là phụ nữ lớn tuổi, đủ vợ đủ chồng, đứng ra làm may cho hai họ. Có khi cha mẹ của chàng trai và cô gái là bạn hữu của nhau, và họ muốn cưới, gả con để thắt chặt thêm tình thân hữu đó. Cô dâu và chú rể đôi lúc chỉ thực sự biết nhau từ ngày dạm hỏi.

Ngày nay, nam nữ tự tìm đến nhau và yêu nhau do tự nguyện. Sau một thời gian yêu nhau, chàng trai nhờ cha mẹ mình mang trầu cau, rượu, bánh v.v. sang nhà gái để hỏi cưới. Có khi vào ngày hỏi cưới này thì cha mẹ hai bên mới biết nhau. Sau khi hai gia đình đồng ý cho hai trẻ cưới nhau, họ sẽ đi gặp một thầy bói để nhờ người này định ngày làm lễ hỏi và lễ cưới.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn:

3. Viết một bài văn ngắn, trả lời các câu hỏi sau rồi mang vào lớp trao đổi ý kiến.

Đề tài: Những hạn chế của hôn nhân do sắp đặt là gì? Bạn thích tổ chức lễ cưới của mình theo lối truyền thống hay hiện đại? Tại sao?

4. Nhờ giáo viên đọc bài văn của bạn hoặc trao đổi bài văn với bạn cùng lớp.

Thảo luận và trả lời những câu hỏi sau cho từng bài văn.

- a. Ý chính của bài văn là gì?
- b. Tác giả có trả lời từng câu hỏi không?
- c. Bạn thích cái gì của bài văn nhất? Tại sao? Phần nào bạn đồng tình? Có phần nào bạn không đồng tình không? Đó là những phần nào?
- d. Những phần nào gây khó hiểu cho bạn?
- e. Có gì khác bạn muốn biết không? Hỏi tác giả hai, ba câu hỏi.

Lesson 12: Chào hỏi (phần 1)

Content

- More greetings

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Politely greet others using more sophisticated vocabulary

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Mỗi văn hóa có cách chào hỏi khác nhau, bạn biết gì về cách người Việt Nam chào nhau?
2. Bạn có cúi đầu khi chào nhau không? Khi nào bạn bắt tay?
3. Bạn gọi người cùng tuổi là gì? Gọi người lớn tuổi hơn là gì? Bạn nghĩ người Việt Nam có gọi giống vậy không?

B. Đọc thầm lặng

Chỉ dẫn: Thầm lặng đọc bài dưới đây.

Nhìn chung, người Việt Nam ít gọi nhau bằng tên, ngoại trừ những người trẻ ngang bằng tuổi nhau. Ở miền Nam, người nhỏ tuổi hơn gọi người lớn hơn

mình nhiều bằng những từ như ông, bà, cô, bác, cậu, dì, v.v. và kèm theo là thứ của người đó trong gia đình. Còn đối với người không lớn hơn họ lắm thì họ có thể gọi bằng anh, chị rồi kèm theo đó là thứ hoặc tên riêng như “anh Bảy, anh Thanh, chị Hạnh v.v.”. Nếu họ không biết thứ của người đó thì họ chỉ gọi bằng những từ vừa nêu trên, hoặc họ hỏi trước để gọi cho đúng. Người miền Bắc và miền Trung cũng gọi gần giống như vậy, nhưng thay vì gọi thứ trong gia đình, họ gọi tên. Trong giao tiếp trực tiếp với một số nhóm người như giáo viên, người ta không gọi tên thầy cô mà chỉ dừng lại ở thầy, cô.

“Xin chào” hoặc “Chào” là những từ có thể dùng để chào nhiều người khác nhau. Khi người nhỏ tuổi hơn chào người lớn hơn, kèm theo từ “thưa” trước những cụm từ như “ông Tư, anh Bảy”. Kèm theo lời chào người ta hay khẽ cuối đầu. Người ngang bằng tuổi nhau hay bắt tay nhau, còn người nhỏ tuổi hơn chỉ bắt tay người lớn hơn mình khi người lớn đưa tay ra trước như dấu hiệu mời.

Khi người ta chào nhau thì kèm theo thường là những câu như “‘Ông/Anh/Bà (...) khỏe không?’, ‘Ông/Anh/Bà (...) đi đâu đó?’”. Có khi thân mật hơn người ta còn hỏi “Cơm nước gì chưa?”.

Những cách gọi này thể hiện rất nhiều những nét văn hóa Việt Nam. Tuy nhiên, đa số người Việt Nam hiểu rằng cách gọi nhau như vậy rất phức tạp nên họ không bắt lỗi những ai khác văn hóa khi họ dùng không đúng. Những từ có thể thích hợp cho người nước ngoài để nhớ là “Xin chào”, kèm theo là cái cúi đầu chào nếu có thể.

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời những câu hỏi sau.

- a. Nêu vài từ hô gọi mà người trẻ tuổi gọi người lớn hơn. Những từ này khác nhau ra sao?
- b. Nếu người ta không biết tuổi/vị trí của người được chào thì người ta chào họ thế nào?
- c. Nêu vài sự khác nhau trong cách chào của người miền Nam và người miền Bắc.

- d. Những từ phổ biến cho chào nhau là gì? Những cử chỉ nào người trẻ tuổi dùng để chào cho thêm lịch sự?
- e. Nêu vài câu hỏi điển hình mà người ta dùng khi chào nhau.
3. Gạch dưới những từ liên kết như “nhưng” và “nhưng mà” và đặt năm câu với từ liên kết “nhưng”.

Từ liên kết:

Các từ liên kết có tác dụng làm cho các câu văn và đoạn văn được liên kết chặt chẽ hơn. Các từ thường gặp:

- **Và:** từ này thường được dùng để kết hợp những từ, cụm từ có tính bổ sung cho nhau hoặc dùng trước thành phần cuối trong một chuỗi liệt kê.

Ví dụ: Tôi **và** Bình là hai người bạn thân.

Những sự kiện quan trọng trong đời người là khi sinh ra, khi đầy tháng, khi tròn một tuổi, khi lập gia đình **và** khi mất đi.

- **Bên cạnh đó:** từ này thường đứng đầu câu để nêu lên những ý bổ sung cho những ý đã nói ở các câu trước đó.

Ví dụ: Đám cưới rất quan trọng. **Bên cạnh đó**, đám tang cũng được coi là rất quan trọng.

- **Tuy nhiên:** từ này thường đứng đầu câu để làm dấu hiệu cho biết những gì xuất hiện sau đó sẽ có ý trái ngược hoặc khác biệt so với câu liền trước đó.

Ví dụ: Ngày xưa, hôn nhân do sắp đặt. **Tuy nhiên**, ngày nay đó là sự tự nguyện đến với nhau của đôi nam nữ.

- **Nhưng, còn:** những từ này cũng chỉ sự khác biệt nhưng thường xuất hiện trong câu hơn là ở đầu câu.

Ví dụ: Ngày xưa, hôn nhân do sắp đặt *nhưng/còn* ngày nay đó là sự tự nguyện đến với nhau của đôi nam nữ.

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

Nhìn chung, người Việt Nam ít gọi nhau bằng tên, ngoại trừ những người trẻ ngang bằng tuổi nhau. Ở miền Nam, người nhỏ tuổi gọi người lớn hơn mình nhiều bằng những từ như ông, bà, cô, bác, cậu, dì, v.v. và kèm theo là thứ của người đó trong gia đình. Còn đối với người không lớn hơn họ lắm thì họ có thể gọi bằng anh, chị rồi kèm theo đó là thứ hoặc tên riêng như “anh Bảy, anh Thanh, chị Hạnh v.v.”. Nếu họ không biết thứ của người đó thì họ chỉ gọi bằng những từ vừa nêu trên hoặc họ hỏi trước để gọi cho đúng. Người miền Bắc và miền Trung cũng gọi gần giống như vậy, nhưng thay vì gọi thứ trong gia đình, họ gọi tên. Trong giao tiếp trực tiếp với một số nhóm người như giáo viên, người ta không gọi tên thầy cô mà chỉ dùng lại ở thầy, cô.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn:

5. Viết một bài văn ngắn, trả lời các câu hỏi sau rồi mang vào lớp trao đổi ý kiến.

Đề tài: Nêu vài cách bạn có thể dùng để chào người khác. Theo bạn người Việt Nam có câu nệ trong cách chào nhau không? Tại sao (không)?

6. Nhờ giáo viên đọc bài văn của bạn hoặc trao đổi bài văn với bạn cùng lớp.

Thảo luận và trả lời những câu hỏi sau cho từng bài văn.

- a. Ý chính của bài văn là gì?
- b. Tác giả có trả lời từng câu hỏi không?
- c. Bạn thích cái gì của bài văn nhất? Tại sao? Phần nào bạn đồng tình? Có phần nào bạn không đồng tình không? Đó là những phần nào?
- d. Những phần nào gây khó hiểu cho bạn?
- e. Có gì khác bạn muốn biết không? Hỏi tác giả hai, ba câu hỏi.

Lesson 13: L àm khách

Content

- Being a guest

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Visit people without imposing on them

Procedures

I. Chuẩn bị

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Có nên cho chủ nhà biết là bạn sẽ viếng/thăm nhà họ không? Tại sao (không)?
2. Bạn nên làm gì khi bạn viếng nhà ai đó? Bạn sẽ để giày, dép ở đâu? Bạn có cần đợi mời ngồi không? Bạn sẽ xem từng phòng trong nhà không?
3. Khi được mời dự tiệc, bạn thường đến lúc nào? Tại sao?
4. Có cần thủ lễ (khách sáo) không? Tại sao (không)?

B. Đọc thầm lặng

Chỉ dẫn: Thầm lặng đọc bài dưới đây.

Người Việt Nam cũng như nhiều người khác rất hiếu khách. Nếu là bà con, họ hàng thân thuộc hay là bạn bè của nhau thì một người nào đó có thể đến

viếng một gia đình mà không cần báo trước. Thậm chí có khi người ta còn nghĩ rằng, sự báo trước sẽ làm cho chủ nhà bận công chuẩn bị hoặc mất tự nhiên. Còn đối với người không phải là thân nhân hay bạn hữu của chủ nhà thì thường khi có lời mời khách mới đến.

Khi vào nhà, khách nên cởi giày, dép của mình để ở hành lang hoặc ngạch cửa. Khách có thể đặt nón của mình trên bàn, cạnh chỗ khách ngồi. Có khi chủ nhà sẽ cầm lấy nón và treo ở đâu đó. Nếu là người thân hoặc là bạn thân của chủ nhà thì khách có thể ngồi vào ghế nào đó mà không nhất thiết đợi mời. Chủ nhà thường mời khách uống nước, có khi mời hút thuốc nếu khách là nam giới. Chủ nhà và khách thường hỏi thăm nhau vài câu trước khi vào nội dung một số chuyện khác cần bàn. Nếu khách đến nhà vào thời điểm gần bữa ăn thì chủ nhà thường mời khách dùng cơm với gia đình. Chủ nhà thường không giới thiệu tất cả các phòng trong nhà cho khách biết, nhất là phòng ngủ.

Khi được mời dự tiệc tại một gia đình nào đó, tùy theo mức độ thân mật với chủ nhà mà khách có thể chọn thời điểm đến. Nếu là người thân, bạn thân thì thường khách đến sớm hơn giờ được mời để giúp chủ nhà chuẩn bị tiệc. Nếu không là người thân hoặc bạn thân, khách nên đến sớm hơn giờ được mời khoảng năm phút hoặc đến đúng giờ vì nếu khách đến sớm quá sẽ làm chủ nhà lúng túng. Nếu vì lý do gì đó khách biết mình sẽ đến trễ thì nên nói cho chủ nhà biết trước để họ khỏi lo. Trong bữa tiệc khách không nên quá giữ kẽ. Chủ nhà thường gấp mời khách trước khi và trong khi khách ăn. Chủ nhà thường ăn xong sau khách để giúp khách thấy tự nhiên.

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời các câu hỏi sau.

- a. Người Việt Nam nổi tiếng về cái gì?
- b. Tại sao không phải nhất thiết lúc nào cũng cho chủ nhà biết là mình sẽ đến thăm?
- c. Trước khi bàn luận một số vấn đề, khách và chủ nhà thường hỏi nhau những gì?
- d. Nếu khách đến viếng vào giờ gần đến bữa ăn, chủ nhà thường làm gì?

- e. Khách có thể viếng tất cả các phòng không?
- f. Nếu bạn không là bạn thân của chủ nhà, bạn sẽ đến bữa tiệc mà bạn được mời rất sớm không? Tại sao (không)?
- g. Trong bữa ăn, chủ nhà thường làm gì?

3. Gạch dưới những câu có cấu trúc “Nếu...thì”.

Ví dụ: *Nếu* là bà con, họ hàng thân thuộc hay là bạn bè của nhau *thì* một người nào đó có thể đến thăm hoặc viếng một gia đình mà không cần báo trước.

4. Dùng những gợi ý dưới đây để viết câu, sử dụng cấu trúc “Nếu...thì”

Ví dụ: bạn thân/ không cần báo trước/ thăm bạn mình.

Nếu tôi là bạn thân của ai đó, *thì* tôi có thể đến thăm bạn mình mà không cần báo trước.

- a. là bạn thân/ đến sớm hơn giờ được mời.
- b. đến trễ/ báo trước/ chủ nhà.
- c. có nhiều tiền / xây(mua) nhà lớn.
- d. không bệnh / không nghỉ học vào hôm qua

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

Khi được mời dự tiệc tại một gia đình nào đó, tùy theo mức độ thân mật với chủ nhà mà khách có thể chọn thời điểm đến. Nếu là người thân, bạn thân thì thường khách đến sớm hơn giờ được mời để giúp chủ nhà chuẩn bị tiệc. Nếu không là người thân hoặc bạn thân, khách nên đến sớm hơn giờ được mời khoảng năm phút hoặc đến đúng giờ vì nếu khách đến sớm quá sẽ làm chủ nhà lúng túng. Nếu vì lý do gì đó khách biết mình sẽ đến trễ thì nên nói cho chủ nhà biết trước để họ khỏi lo. Trong bữa tiệc khách không nên quá giữ kẽ. Chủ nhà thường gấp mời khách trước khi và trong khi khách ăn. Chủ nhà thường ăn xong sau khách để giúp khách thấy tự nhiên.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn:

1. Viết một bài văn ngắn, trả lời các câu hỏi sau rồi mang vào lớp trao đổi ý kiến.

Đề tài: Theo bạn, có nên viếng nhà ai đó mà không báo trước không? Tại sao (không)? Bài đọc không đề cập, nhưng theo bạn thì khi đi dự tiệc có nên mang quà theo không? Tại sao (không)?

2. Nhờ giáo viên đọc bài văn của bạn hoặc trao đổi bài văn với bạn cùng lớp.

Thảo luận và trả lời những câu hỏi sau cho từng bài văn.

- a. Ý chính của bài văn là gì?
- b. Tác giả có trả lời từng câu hỏi không?
- c. Bạn thích cái gì của bài văn nhất? Tại sao? Phần nào bạn đồng tình? Có phần nào bạn không đồng tình không? Đó là những phần nào?
- d. Những phần nào gây khó hiểu cho bạn?
- e. Có gì khác bạn muốn biết không? Hỏi tác giả hai, ba câu hỏi.

Lesson 14: Tết Nguyên Đán

Content

- Lunar New Year

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Understand the traditions surrounding the Lunar New Year in Vietnam

Procedures

I. Chuẩn bị:

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau.

1. Theo văn hóa Mỹ, những ngày lễ nào quan trọng nhất trong năm?
2. Ở Mỹ người ta chuẩn bị đón năm mới như thế nào?
3. Theo bạn người Việt Nam tổ chức đón năm mới có giống cách của người Mỹ không?
4. Hãy nêu một số phong tục đặc biệt trong những ngày đầu năm của người Mỹ.

B. Đọc thầm lặng

Chỉ dẫn: Thầm lặng đọc bài dưới đây.

Tết Nguyên Đán hay Tết Âm lịch, gọi tắt là Tết, là một trong những ngày lễ truyền thống quan trọng nhất của người Việt Nam. Tết là những ngày cuối năm

và bắt đầu của một năm mới tính theo Âm lịch. Những ngày này thường rơi vào các ngày của tháng hai Dương lịch.

Tết Nguyên Đán được chuẩn bị rất kỹ lưỡng. Vào giữa cuối tháng Chạp, tức tháng 12, người ta bắt đầu chuẩn bị cho Tết. Vào ngày 23 tháng Chạp Âm lịch, người Việt Nam tổ chức một lễ gọi là Đưa Ông táo về trời. Người ta tin rằng trong mỗi bếp của gia đình có Ông Bà Táo trông coi chuyện trong nhà và biết rõ những gì xảy ra trong nhà đó, và họ có nhiệm vụ báo cáo lại với Ngọc Hoàng. Tuy gọi là lễ Đưa Ông Táo nhưng thực ra là đưa Bà Táo và hai Ông Táo vì theo tục truyền Bà Táo có hai chồng, và họ chính là ba cái bếp trong nhà.

Cũng trong những ngày này, người ta thăm viếng mộ ông bà tổ tiên, làm cỗ mộ và quét vôi lại mộ. Đến những ngày cuối năm, thường là 29 hoặc 30 Âm lịch, người ta tổ chức cúng thật long trọng để mời vong linh của tổ tiên, thân bằng quyến thuộc trong nhà về cùng ăn Tết v.v. Ngày xưa còn có tục dựng cây nêu, làm bằng tre, trong những ngày đón Tết. Những ngày cuối năm này, con cháu trong gia đình dù ở xa cách mấy cũng tìm cách về sum họp gia đình vì những ngày này người ta tôn vinh giá trị gia đình rất cao.

Ngày đầu tiên của năm mới gọi là Tết Gia tức là dành cho những người trong gia đình thăm viếng nhau. Trẻ con chúc Tết người lớn và được tặng tiền lì xì. Vào ngày này người Việt Nam rất hay ngại là người đầu tiên đến nhà người khác vì họ tin vào tục xông đất. Tục này nói rằng người đầu tiên đến nhà ai đó sẽ là người mang đến niềm may hoặc nỗi bất hạnh cho gia đình họ trong cả năm. Ngày thứ hai gọi là Tết Bạn, tức là dành cho việc đi thăm viếng và chúc Tết bạn

hữu. Ngày thứ ba gọi là Tết Thầy. Vào ngày này người ta đến thăm thầy cô giáo của mình, nhất là những thầy cô giáo cũ.

Ngày nay, sự phân biệt như trên chỉ mang tính tương đối vì mỗi người tùy theo điều kiện của mình mà sắp xếp thăm nom nhau và dành thời gian cho gia đình. Tết theo truyền thống kết thúc vào ngày mùng bảy và đánh dấu bằng việc hạ nêu. Tuy nhiên ngày nay người ta thường ăn Tết ít hơn như vậy vì mọi người còn đi làm, nhất là làm việc cho các công ty, cơ quan v.v.

Những thức ăn tiêu biểu của ngày Tết là bánh chưng, bánh dày, ở miền Bắc, và bánh tét, bánh phồng, ở miền Nam. Những bánh này đều có truyền thuyết gắn với lịch sử Việt Nam và đều mang theo những ý nghĩa nhất định. Ví dụ, bánh chưng có hình vuông tượng trưng cho đất, và bánh dày có hình tròn tượng trưng cho trời theo niềm tin ngày xưa là trời tròn đất vuông. Thành phần của những loại bánh này chủ yếu là từ lúa gạo, đậu xanh, thịt heo. Ngoài ra người ta còn làm nhiều loại thức ăn khác nhất là thịt kho rệu và dưa chua. Còn về trái cây thì dưa hấu là một loại trái cây truyền thống. Trên bàn thờ ông bà, người ta chưng năm loại trái cây mà những từ tiếng Việt để chỉ tên những trái cây này nói lên ước muốn đơn sơ của người ta. Đó là “Cầu, dưa, đu, xoài, điều”, vốn dĩ được đọc trại đi là “Cầu vừa đủ xài đều”.

Ngày trước, vào những ngày Tết người ta đốt pháo nhưng hơn mười năm nay người ta không được phép đốt pháo nữa vì sự an toàn cho những ngày Tết. Ngày xưa Tết người ta thường thuê thầy đồ viết câu đối treo trong nhà. Tục này sau đó mất dần. Ngày nay lại có khuynh hướng quay trở lại. Và cũng như một số dịp lễ khác, người ta cũng gửi thiệp chúc mừng năm mới cho nhau. Câu nói

thường nghe nhất trong những ngày này là: “Chúc mừng Năm mới” kèm theo là lời chúc những điều tốt lành nhất.

Một trong những điều rất đặc biệt nữa về Tết là có rất nhiều loài hoa đua nhau khoe sắc, đặc biệt là hoa đào ở miền Bắc và hoa mai ở miền Nam. Thời tiết vào những ngày Tết thường rất đẹp.

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời các câu hỏi sau.

- a. Người Việt Nam tổ chức đón năm mới trùng ngày với người Mỹ không?
- b. Mô tả cách người Việt Nam đưa Ông Táo. Ý nghĩa của hoạt động này là gì?
- c. Tại sao bữa ăn cuối năm quan trọng?
- d. Nêu tên ba ngày đầu năm và cho biết ý nghĩa của chúng.
- e. Nêu tên một số loại thức ăn tiêu biểu trong ngày Tết của Việt Nam. Một số thức ăn có nghĩa nhất định. Hãy nêu nghĩa của hai món ăn.

3. Gạch dưới những câu có cấu trúc bị động và khoanh tròn (cụm) từ liên kết.

4. Viết mười câu: năm câu bị động và năm câu có (cụm) từ liên kết.

Câu bị động:

Cũng như tiếng Anh, trong tiếng Việt, câu bị động được sử dụng khi người ta muốn nhấn mạnh đối tượng tiếp nhận hành động hơn là đối tượng làm nên hành động.

- **Cấu trúc:** Chủ từ + được/bị (*) + (người/đối tượng làm nên hành động) + động từ

(*) Câu bị động mang một trong hai từ “được” (nếu nghĩa tốt hoặc trung tính) và “bị” (nếu nghĩa không tốt)

- **Ví dụ:** Anh ấy được thầy giáo khen.

Thằng bé bị bố mẹ phạt.

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

Ngày đầu tiên của năm mới gọi là Tết Gia tức là dành cho những người trong gia đình thăm viếng nhau. Trẻ con chúc Tết người lớn và được tặng tiền lì xì. Vào ngày này người ta rất hay ngại là người đầu tiên đến nhà người khác vì họ tin vào tục xông đất. Tục này nói rằng người đầu tiên đến nhà ai đó sẽ là người mang đến niềm may hoặc nỗi bất hạnh cho gia đình họ trong cả năm. Ngày thứ hai gọi là Tết Bạn, tức là dành cho việc đi thăm viếng và chúc Tết bạn hữu. Ngày thứ ba gọi là Tết Thầy. Vào ngày này người ta đến thăm thầy cô giáo của mình, nhất là những thầy cô giáo cũ.

Ngày nay sự phân biệt như trên chỉ mang tính tương đối vì mỗi người tùy vào điều kiện của mình mà sắp xếp thăm nom nhau và dành thời gian nhiều nhất cho gia đình. Tết theo truyền thống kết thúc vào ngày mùng bảy và đánh dấu bằng việc hạ nêu. Tuy nhiên ngày nay người ta thường ăn Tết ít hơn như vậy vì mọi người còn đi làm, nhất là làm việc cho các công ty, cơ quan v.v.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn:

1. Viết một bài văn ngắn, trả lời câu hỏi sau rồi mang vào lớp trao đổi ý kiến.

Đề tài: Nêu ba điều về ngày Tết Việt Nam mà bạn thích nhất và giải thích vì sao.

2. Nhờ giáo viên đọc bài văn của bạn hoặc trao đổi bài văn với bạn cùng lớp.

Thảo luận và trả lời những câu hỏi sau cho từng bài văn.

- a. Ý chính của bài văn là gì?
- b. Tác giả có trả lời từng câu hỏi không?
- c. Bạn thích cái gì của bài văn nhất? Tại sao? Phần nào bạn đồng tình? Có phần nào bạn không đồng tình không? Đó là những phần nào?
- d. Những phần nào gây khó hiểu cho bạn?
- e. Có gì khác bạn muốn biết không? Hỏi tác giả hai, ba câu hỏi.

Lesson 15: Nên và Không nên

Content

- DO's and DON'Ts

Objectives

By the end of the lesson, the learner will be able to

- Better understand Vietnamese customs

Procedures

I. Chuẩn bị:

A. Thảo luận

Chỉ dẫn: Trả lời các câu hỏi sau với giáo viên hoặc bạn cùng lớp.

1. Theo bạn, giao tiếp với người Việt Nam dễ không? Tại sao (không)?
2. Theo bạn, bạn nên làm và không nên làm gì khi đến chùa?
3. Bạn có cho rằng việc hôn nhau ở chùa hay nhà thờ được cho phép không? Tại sao (không)?
4. Bạn có nên bắt tay người khác phải không? Tại sao (không)?

B. Đọc thầm lặng

Chỉ dẫn: Thầm lặng đọc bài dưới đây.

Người Việt Nam cũng như mọi người khác rất hiếu khách. Thông thường du khách ít gặp khó khăn để thích ứng với văn hóa Việt Nam. Tuy nhiên, những

lời khuyên dưới đây sẽ giúp cho du khách biết một số điều cơ bản về những gì nên và không nên làm ở Việt Nam.

- Trong giao tiếp người Việt Nam coi trọng thứ bậc trong xã hội và gia đình. Người lớn tuổi được trọng thị. Khi gặp người lớn tuổi, người nhỏ tuổi hơn thường khẽ cúi đầu chào, và người nhỏ tuổi hơn không nên hỏi người lớn hơn mình bao nhiêu tuổi. Thường người ta nhìn diện mạo của người khác để đoán tuổi và tìm lời xưng hô cho hợp lý.
- Thường thì những người ngang bằng lứa tuổi và cùng giới tính bắt tay khi chào nhau.
- Khi vào viếng chùa chiền, khách phải để giày dép ở bên ngoài.
- Khi vào nhà người ta thì để giày dép ở bên ngoài và mở nón ra khỏi đầu, khẽ cúi đầu chào chủ nhà.
- Khi muốn chụp hình ai đó thì tốt hơn nên hỏi họ trước.
- Không nên nói chuyện ồn ào ở những nơi thờ phụng như nhà thờ hay chùa.
- Không nên bắt tay những người tu hành, mà thay vào đó là chấp tay chào và khẽ cúi đầu.
- Không nên mặc những loại quần áo quá màu mè hay hở hang khi vào chỗ thờ phụng.
- Nam nữ không nên nắm tay nhau hay hôn nhau ở chỗ thờ phụng.
- Không nên đi lại nhiều trong nhà người ta khi không được phép.

Người Việt Nam nhìn chung hiểu rằng du khách từ nơi khác đến, đặc biệt là khách phương Tây thì ít biết về phong tục tập quán của người Việt Nam.

Nhưng nếu du khách hiểu và làm đúng như họ làm thì họ dễ dàng quý mến khách hơn.

C. Đọc hiểu

Chỉ dẫn:

1. Đọc lại phần I.B. và khoanh tròn những từ bạn không biết. Hỏi giáo viên hoặc bạn cùng lớp về nghĩa và cách dùng của mỗi từ.

Từ	Định nghĩa

2. Trả lời các câu hỏi sau.

- a. Tại sao ta cần biết những gì nên và không nên làm ở Việt Nam?
- b. Hãy nêu ít nhất bốn điều mà bạn không nên làm ở chùa. Theo bạn, tại sao người ta đặt ra những quy định này?

- c. Theo bạn, tại sao bạn cần xin phép người khác trước khi chụp hình họ?
- d. Theo bạn tại sao người ta không nên đi vòng quanh nhà người khác?
- 3. Gạch dưới câu có cấu trúc “(Bạn) nên...”, “(Bạn) không nên...” (Lời khuyên).
- 4. Dùng những (cụm) từ gợi ý viết câu có cấu trúc “(Bạn) nên/không nên”

Ví dụ: uống hết nước / rời nhà / ai đó

Bạn nên uống hết ly nước mà bạn được mời trước khi rời nhà ai đó

- a. giày dép / vào nhà thờ
- b. hỏi / người phụ nữ / tuổi
- c. gây ồn / chùa
- d. ăn mặc lịch sự / chùa / nhà thờ

II. Thực tập

A. Phát âm

Chỉ dẫn: Đọc to trích đoạn, cố gắng phát âm cho đúng với sự giúp đỡ của giáo viên.

Trích đoạn:

- Nhìn chung trong giao tiếp người ta coi trọng thứ bậc trong xã hội và gia đình. Người lớn tuổi được trọng thị. Khi gặp người lớn tuổi, người nhỏ tuổi hơn thường khẽ cuối đầu chào. Người nhỏ tuổi hơn không nên hỏi người lớn hơn mình bao nhiêu tuổi. Thường người ta nhìn diện mạo của người

khác để đoán tuổi và tìm lời xưng hô cho hợp lý.

- Thường thì những người ngang bằng lứa tuổi và cùng giới tính bắt tay khi chào nhau.
- Khi vào viếng chùa chiền, khách phải để giày dép ở bên ngoài.
- Khi muốn chụp hình ai đó thì tốt hơn nên hỏi họ trước.
- Khi vào nhà người ta thì để giày dép ở bên ngoài và mở nón ra khỏi đầu, khẽ cuối đầu chào chủ nhà.
- Không nên nói chuyện ồn ào ở những nơi thờ phụng như nhà thờ hay chùa.
- Không nên bắt tay những người tu hành, mà thay vào đó là chấp tay chào và khẽ cuối đầu.
- Không nên mặc những loại quần áo quá màu mè hay hở hang khi vào chỗ thờ phụng.
- Nam nữ không nên nắm tay nhau hay hôn nhau trong chốn thờ phụng.
- Không nên đi lại nhiều trong nhà người ta khi không được phép.

B. Thảo luận

Chỉ dẫn:

1. Viết một bài văn ngắn, trả lời câu hỏi sau rồi mang bài văn ấy vào lớp trao đổi ý kiến.

Đề tài: Nêu ít nhất bốn điều bạn không nên làm ở chùa. Theo bạn, tại sao người ta đặt ra những quy định này?

2. Nhờ giáo viên đọc bài văn của bạn hoặc trao đổi bài văn với bạn cùng lớp.

Thảo luận và trả lời những câu hỏi sau cho từng bài văn.

- a.** Ý chính của bài văn là gì?
- b.** Tác giả có trả lời từng câu hỏi không?
- c.** Bạn thích cái gì của bài văn nhất? Tại sao? Phần nào bạn đồng tình? Có phần nào bạn không đồng tình không? Đó là những phần nào?
- d.** Những phần nào gây khó hiểu cho bạn?
- e.** Có gì khác bạn muốn biết không? Hỏi tác giả hai, ba câu hỏi.

Part IV: Integrating Structure into the Communicative Classroom

Chapter 8: Working with Vocabulary

Techniques for learners

Part of language learning involves building vocabulary, which unavoidably takes time and effort. It is also a very individual process because only the learner knows which words are new. Within the field of second language instruction, some researchers insist that the best way to learn new vocabulary is by encountering words in written and spoken texts and inferring their meaning from the context. Learner vocabulary will probably grow by steadily encountering new words through extensive reading. However, relying exclusively on reading is time consuming for learning the vast array of words needed to communicate in the new language; more focused methods maybe required. The following suggestions are offered, adapted from Rubin and Thompson (1994), and it is recommended that the learner try all of them and use the ones that work best.¹

Vocabulary cards

Because of their portability, vocabulary cards can be used whenever the learner has a free moment. They can also be sorted in a variety of ways: random mixing (so that each word can be studied as frequently as the others), by degree of difficulty to the learner (so that as words are learned, cards can be put away), and by topic. As each new word is learned, the card can be filed alphabetically in a card file. Once in a while all the cards can be brought out for review. Those words that the learner has forgotten can then be readmitted into the group of cards currently being studied.

Here is an example of the front and back sides of a vocabulary card. Using this model, learners can make their own vocabulary cards for new words they encounter in readings, discussions and activities.

<p style="text-align: center;"><i>(front)</i></p> <p><u>Controversial</u> (adj.) Controversy (n) Of, relating to, or arousing disagreement or opposite views.</p>	<p style="text-align: center;"><i>(back)</i></p> <p><u>Controversial</u> Politicians do not like to talk about <i>controversial</i> topics.</p>
--	---

¹ Recent research suggests that part of what accounts for success in vocabulary learning is learner independence and time. Although not surprising, there is now empirical evidence suggesting that learners simply need to figure out what strategy works best and spend time working on their vocabulary that way. For more information, see Kojic-Sabo, I. & Lightbown, P. (1999). Students' approaches to vocabulary and their relationship to success. *Modern Language Journal*, 83, 177-192.

A vocabulary notebook

Some learners prefer to use a vocabulary notebook arranged either alphabetically or by topic such as food, professions, family or education. In addition to nouns, each topic area should consist of a functional set with other parts of speech in order to cover related activities and descriptions. Listing vocabulary by topics is especially useful for learners of languages with many noun classes. Many words have variant forms. In the above example, it makes sense to learn the related noun *controversy* along with the adjective *controversial*.

The best words to put on vocabulary cards or in a vocabulary notebook are those that the learner recognizes, and might even understand, and would like to incorporate into his/her active vocabulary. Keep in mind that there will always be words that the learner recognizes and/or understands but cannot use yet. The idea is that the learner is in a constant state of moving new words from the “recognizing/understanding” phases to the “active use” phase. As words are added to the active vocabulary, new words will come to the learner’s attention through reading, discussions, and classroom activities. These new words, of course, are the next candidates for moving into the active vocabulary.

Record words and definitions

If the learner is an auditory learner, new vocabulary words and definitions can be recorded on a cassette in class and listened to as homework. This way the learner also listens to and imitates correct word pronunciations. This method is especially appealing to people with long commutes or for those who walk or jog for exercise.

Learn words in functional sets

A functional set consists of semantically, as opposed to grammatically, related words. For example, the word *book* can be easily learned along with such words as *page*, *library*, *school*, *read*, and *magazine*. It also helps to group words in other ways (e.g., by function [greetings, leave-taking vocabulary], semantic class [colors and numbers], or opposites [*short-tall* and *wet-dry*]).

Learning vocabulary

For most people, the learning of vocabulary takes place in several stages. In addition to words that the learner does not know, there are words that the learner recognizes but does not know the meaning of, words that the learner knows the meaning of but cannot recall when speaking, and those which he/she can use correctly in the second language.

The goal for most learners will be to have a rich vocabulary that can be understood and used correctly. When working with vocabulary, it is important to know which stage the learner is at for each word. Clearly, some things are accessible only to the learner and not the tutor or teacher – namely, how much vocabulary work and which vocabulary to

work on is something that the learner needs to determine and work on independently. Nevertheless, there are a number of areas where the tutor can assist the learner with vocabulary.

New words

Teaching new vocabulary words is a good way to prepare for a lesson or a reading passage. As a first step, tutors need to make sure that the learners can hear the word distinctly, distinguish it from other similar sounding words, and pronounce it clearly.

The next step is for the learner to understand the meanings of the new words. This is best done in the second language by providing a short definition of the word or through non-verbal methods. If neither of these methods works, translate the word into English, using a word or two and resume the lesson in the second language.

Alternatively, give the learner sentences that use the new word and have the learner guess the meaning or underline the vocabulary words in the sentences. If the learner guesses incorrectly, offer a hint and ask again. Learners seem to remember things better when they discover the meaning of the words by themselves as opposed to being told the meaning.

At the intermediate or advanced levels, the task-based format of Part III provides excellent opportunity for the development of new vocabulary. In working to complete the various tasks, new vocabulary will constantly appear. This should be seen as an opportunity to teach, so rather than instantly translating these new words into English, use the techniques described above.

Practicing vocabulary

After vocabulary has been introduced, it is very important that the learner be exposed to the vocabulary frequently. To establish recognition of the meaning of the word, the learner needs to hear the word in a variety of sentences containing the word. The learner can initiate this by giving the tutor a vocabulary card and asking for five sentences containing the word or by writing out five sentences and asking the tutor to put them into the second language. Later the tutor can ask the learner to do the same thing, offering corrections as needed. It is very important that the learner receive repetitions of these exercises, because the learner will not acquire vocabulary without repetition.

Chapter 9: Working with Grammar

Grammar teaching and the communicative approach

Although the communicative approach stresses the importance of communication, it does not mean that grammar should be ignored. The communicative approach generally subscribes to two essential views regarding grammar. Correct grammar and pronunciation are a part of communication; learners need a certain level of accuracy in their language if they are to communicate. One way to approach grammar is to organize the course or syllabus according to grammatical structures, with each chapter or lesson introducing a new structure, for example, pronouns, relative clauses and so on.

Nevertheless, organizing a language class according to structure is problematic because learners do not acquire one structure at a time nor do they immediately use what they have been taught. As a result, many language teachers now prefer communicatively-organized, as opposed to grammatically-organized, textbooks. However, this does not mean that you should ignore the grammatically-organized textbook. Just because a course is organized according to structures does not preclude communicative activities. In fact, this guide has been constructed to complement the structure-driven textbooks so that a communicatively oriented learning environment can be established.

Using a structurally-organized textbook

If your class is working with a structurally-organized book, we suggest that the learners go over the lessons at home and that the tutor spend a limited amount of time at the beginning of the class to go over their questions in English if necessary. One of the most important things a tutor can do for the learner in class is to provide sentences in the target language that include those particular grammatical points that the learner is reviewing. This is to see if the learner understands the grammatical points and allows the learner to ask clarification questions if necessary. It is, however, not recommended that the class spend much time drilling grammar.

Teaching without a textbook

If you do not have a structurally-organized text, it is recommended that you follow *The Guide*. In addition, while you are involved in a lesson, think about a particular structure that occurs often. Save time at the end of the lesson to discuss that structure in English. For example, in the lesson on classroom directives, the imperative (command) structure will naturally arise. The learner will hear the structure and hopefully understand the structure in context. Nevertheless, it is useful to put sentences exemplifying the structure on the board and draw attention to the grammatical point at work. This can be done at the start of class before proceeding with the lesson.

Dealing with grammatical errors

As discussed earlier, language is learned through exposure to and interaction in the language. Accordingly, we have designed Parts II, III, and IV of *The Guide* for this purpose. However, during classroom conversations, grammatical errors will inevitably occur. There are those errors that interfere with communication and those that do not. For the first kind of error, it has been shown that continued interaction in the language may help the learner reformulate his speech so the tutor can understand as in the English example below.

- T: When will you leave the United States?
S: I have left three months.
T: You will leave in three months or you arrived three months ago?
S: I will leave in three months.

From the above example, the tutor maintains communication in the target language. The tutor is confused about the learner's meaning and so reformulates the sentence providing the correct form. It may also happen that the tutor simply expresses miscomprehension and the learner reformulates the sentence without prompting, simply by paying more attention. For example:

- S: I am not doing homework.
T: What?
S: I did not do my homework.

When lessons are communicative, both of these kinds of exchanges will occur naturally. More common, however, are grammatical errors that do not interfere with communication. These kinds of errors are often overlooked in real life and sometimes in class by tutors as well. When the tutor hears an error that does not interfere with communication, it is recommended that the flow of communication be maintained by repeating the sentence using correct grammar. For example:

- S: I no have my homework.
T: You don't have your homework.

Often the learner will not respond to a tutor's reformulation by repeating the correct structure, but will instead respond by saying something like "yes." The effectiveness of tutor's reformulations (also called recasts) is currently being studied by second language acquisition researchers and is beginning to show that tutor's recasts are helpful to second language acquisition, regardless of a learner's response.²

² Mackey, A. & Philp, J. (1998). Conversational interaction and second language development: recasts, responses, and red herrings? *Modern Language Journal*, 82, 338-356,

The above strategy calls for a tutor to simply provide the correct utterance. Should the tutor also provide some kind of grammatical explanation? First, if the error is related to a structure that the learner has already learned, the tutor's recast should be enough to remind the learner. Moreover, one can imagine how disruptive a discussion could become if the tutor stopped to explain every grammatical error. One way to avoid disrupting the flow of conversation is to jot down the error and save time at the end of class to explain. However, if a new structure comes up that has never been discussed, it is recommended that time be taken to explain it.

Giving grammatical feedback on essays or presentations

One way to address grammar is to have the learner do short oral or written presentations followed by feedback. This technique is, however, somewhat controversial because research has not clarified whether or not feedback on oral or written presentations will help the learner. It is agreed upon that many learners want this feedback and expect the tutor to give it to them. Thus, you can take notes while the learner gives a short presentation, and then go over his grammatical errors with him.

There are various ways for tutors to give feedback on writing assignments. Some tutors will correct errors and some will just circle the errors. Another approach is to choose one particular structure, relative pronouns for example, and focus your corrections only on that structure. In any case, the tutor should always give the learner a chance to rewrite the assignment and make the corrections. Remember that even if the learner is not going to be writing in the second language, writing can be a way for him to look at the structure of the language and reflect on grammar.

Chapter 10: Learning the Sound System

Sound systems

Beginning learners may think that the sounds of another language are not only different, but difficult to learn. They may also have been told that these sounds are impossible to master after one has become an adult. Yet there is an important difference between learning to speak a second language “as a native” and being able to hear and produce important phonological contrasts in the language, which is the goal of this chapter.

Every language is composed of contrastive sounds that enable us to hear the distinction between different words such as the initial consonants of “thigh” and “tie” or the vowel sounds in “seek” and “sick” in English. We also know that these contrasts are not the same for all languages and that for some speakers this English distinction is very difficult to learn. It is worth noting that some people never learn this contrast and can still do quite well with English, even though this may cause communication problems and occasionally a humorous situation or an embarrassment.

Learning to hear and to pronounce the second language

This chapter is intended to help the learner develop an ability to both hear and produce the sounds not found in English. We recommend that the class resort to this set of exercises when the learner is having difficulty with the sound contrast and that overcoming the difficulty is important to the task at hand.

We recommend that the learner be given an overview of the sounds of the second language at the beginning of language study with the assistance of the language supervisor. An overview of the sound system is usually presented in the beginning pages of an introductory textbook. Only a few minutes should be spent examining each sound, and technical definition should be avoided when possible.

For each letter (sound) the tutor should first say the sound both in isolation and in sample words for the learner to hear. If there is a problem, the class should use the series of exercises given below. The exercises may not help immediately. If not, notes should be made of the contrast so that it can be revisited at a later date. Following a review of the sounds of the language, we suggest simple dictation exercises to familiarize the learner with hearing and using these sounds. If possible, choose words of objects that can be pointed to in the classroom so that vocabulary will be learned as well.

There are several activities that can be used to familiarize the learner with hearing and using the sounds of the new language.

Dictation exercises

The following exercises not only help to train the learner to hear the language as it is spoken, but also help to write and read the language as well.

Exercise 1

Step 1: Transcription

The tutor says four or five words/sentences and has the learner transcribe them. The learner may ask for repetition, if needed.

Step 2: Correction

The tutor reads what the learner has written and helps the learner with errors. This can be done in many ways:

- Point to the problem and compare what is written with what was said;
- Correct the transcription and then pronounce the correction; or
- Ask the learner to listen and repeat the words/sentences and determine what the correct transcription is.

Step 3: Comprehension

The tutor explains the meaning of the dictated words or sentences and compares the meaning of the incorrect words that the learner wrote down while doing the dictation.

Step 4: Pronunciation

The tutor asks the learner to read (pronounce) the sentences that have been transcribed. If there are mistakes in pronunciation, the tutor repeats the utterance correctly and asks the learner to say the utterances again. If the learner remains unsuccessful after three attempts, a note of the difficulty should be made so that it can be returned to later. Then move on to the next utterance.

Step 5: Feedback

Dictation exercises take no longer than ten minutes. After completing a dictation exercise, the tutor and learner should take two or three minutes to review the exercise with the following questions in mind:

- Was the exercise too hard, too easy, or just right?
- Was the exercise too long, too short, or just right?
- Were there specific sounds that the learner had difficulty hearing? If so, which ones? What other sounds should be worked on?
- Should the amount of class time devoted to dictation be increased, decreased, or kept the same?

Exercise 2

This exercise can be used when it becomes clear that two sounds in the new language are different for the tutor, but sound the same to the learner.

Step 1: Identifying the sounds for practice

It is recommended that these exercises be used only when the sounds of the language are causing a problem for the learner in the process of doing one of the lessons or exercises involving communicating. When the tutor recognizes that the learner has difficulty with hearing, or producing a sound contrast in the language, this is the time when this exercise should be used. It is recommended that the tutor allocate about ten minutes to the exercise and then return to the scheduled lesson.

Step 2: Basic recognition

Write two words that are identical except for the sound in question, such as “sick” and “seek.” The tutor then says each of the two words alternately and asks the learner to point to the one that is being said. As the learner begins to catch on, the tutor can then say the two words randomly until it is clear that the learner hears the distinction correctly. Then the tutor has the learner say the words, and points to the one that the learner is saying.

[ɪ]	[i]
sick	seek

Step 3: Adding new words

Once the learner can distinguish the words, the tutor will pick a new word that represents one of the two contrasts (such as “weak,” following the example above) and asks the learner to place this in the column headed by a word that contains the same vowel sound. The process is repeated until it is clear that the learner can recognize new words correctly.

[ɪ]	[i]
sick	seek
	weak

Step 4: Dictation

The tutor asks the learner to write a set of words containing the contrasts being studied.

Step 5: Declarative description

If there is a statement that describes this difference either in the textbook, or by the tutor, it should be offered at this time. This may help the learner further solidify understanding of this difference.

Step 6: Pronunciation practice

Only after the learner can hear the contrast and can write it in dictation, the learner should be encouraged to produce the contrast. This may be done by asking the learner to say the words that have been transcribed.

Training the learner to hear and produce the sounds in a second language is a long process and need not be done all at once. For example, if it is clear that the learner is having difficulty with the sound contrast in question, then the tutor should return to the discrimination tests above, but postpone further practice. During the period when the learner hears the distinction, but does not make it, the tutor should continually make the learner aware of the contrast as it is encountered in the lessons. Also, periodically (once a week), the tutor should return to the pronunciation practice until the contrast can be pronounced.